

۱۱۹

بازدید شد
۱۳۸۴

بازرسی شد
۳۶ - ۳۶

۱۰۹۸۸-ن

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۸۷۴۲۷
کتاب با عنوان (الفیه سلفیه)	مؤلف	
موضوع		شماره قفسه ۹۹۴۹

۹۹۴۹
۲
۱۳۰۲

خطی - فهرست شده
۹۹۴۹

سنة ١٢٠٧

43B

٩٠٤

٧٢٤
٩١١

٧٨٧١

شار

٩٩٩

مخطوطات

خطی - فهرست

کتاب باهنا
مارنی

بسم الله الرحمن الرحيم

عسر این حافظ روایت میکند که در بلاد هند زنی بود
که در ناکردن مشهور شده و قریب با سوار مر و تقار
کرده بود و هم او درین نظر فار با فیه خانیم مشهور شده
و اتفاقاً درین جماع ماری نام داشت و شهرت تمام پیدا
کرده بود و بعضی از طرفا و محبوبا تعلیم جماع از افیه خانیم یاد
میکردند و در یکی از طرفا جمعی بودند در پیش وی و درین
معاشرت و صحبت غریبه که متعلق جماع بود حضرات از
افیه خانیم خواش نمودند که در باب جماع چه کند و چه است

م

بعضی را بیان نماید که مزید محبت نشود و در پیش ما باشد
و چهرهای ناشایسته که ترک او لازم است بجم افیه خانیم
در جواب گفت ای دختران اولاً از برای شما نصیحت تمام
زنانیکه نزد شوهرهای خود و در پیش شوهر با با سهای
پاک و پاکیزه و با ابروی و صورت و پیشانی سرشته
و چهره گشت های خود را مثل زغال سیاه نموده و ریخته
طیبه بر سر بزنند و با رقیبهای کوناگون بر خودارایشند
بجهت اینکه شوهرها مستند که با رایش زنان طالب میاشند
و محسوس دیدن زینت و آرایش شما را حالت شتوت برود
زیاده شده و بجرکت آمده و تمام حاصل میانید

و بار سوال نمود که از برای ما چه لازم است که موجب
زیادتی محبت و لذت شوهر باشد جواب داد و گفت که
حین ملاقات با شوهر قبل از مباشرت عرض محبت
و ناز عشوه بکار برید و سرین خود را با خوشی وی در
و از فعل و ایت بوسه داده و عاشقانه بهم چید و نبرد
طرف میل طالب و شهوت غالب می شود بعد بند
شکو را کشاده و در میان دوساق چون بخت
رفته و ذکر خود را بر موضع زینایت می نهد و بعد فانی
می کند در حین کار کردن که از طرفین انزال شده از برای
محبوبه نهایت لذت می رسد و بعد از انزال مرد آنچه بر

۲
بر محبوبه لایق است بر پشت بخوابد بصدای ذکر لغزش صفت
لغزش و بعضی از صیغهای مذوق و شوق نموده این
وضع حرکات موجب جلب محبت و قلوب محبوبه را
برای مرد ماست و نمودت نهایت پیدا میکند و با
سوال نمود که که غایب جان شما با حسن تر کس عفت
کرده اید و از سر یکی خبری اخذ کرده اید و از آن وادیه
برای ماعیان و از آن انواع جماع از برای مایان نمید
ما هم از آن معاشرت نیازمند شویم جواب داد
که ای دختران شایک سوال از من نمودید که نمیتوانم
از شما مخفیان نمایم زیرا که دانستن شما لازم است

و انواع اسم و رسم جماع یا دکنسم که بالذت کواکب
 تنگد و شود و از هر نوع او یک قسم شهوت حاصل نمائند
 و زیاده‌ای غیبت مردان از برای شما باشد و لغت
 و مودت آنها پیش شود و دانا و ذوق و ضابطه میسر
 و با آنها در عیش و عشرت خواهد شد و نیت و شکل جماع
 و قیام او بر شش نوع تقسیم شده است اول
 استلقی ۱، قعود ۲، خطبج ۳، انقباض ۴
 و انقباض قیام و این شش نوع هر کدام به نوع است
 و درین نظر فایده‌ای نامزد گشته استلقی یعنی محبوبه بر
 بروی پش خوابد و مجامعت نماید و آنکه در میان مرد

و

جماع معمولی و متواتر شود این است بجز این جماع بلند شده
 و این استلقی برده نوع است اول محبوبه بر پشت بخوابد و
 ساقهای خود را بطرف خود بکشد و مرد هم میان دو ساق
 او رفته و بر روی ناخنهای استاده و بر روی شکم او
 پا افتد و شلت ندید بلکه عاشانه چیده بوسه نماید و با حرص
 و قبالت زبانش را گرفته و لبهایش را بکشد و با نغمه‌ای
 حلقی و صدای دماغ ذکرش را بر فرج او انداخته نماید
 و تا ظاهر شدن کلاهش بکشد و مجدداً داخل کند
 و بعد در انقباض بگیرد و در برد آوردش غالی شود
 تا آنکه بالذت عجزیه و شهوت غریبه انزال شود و اسم

خطی - فهرست

این نوع جماع را نیک عاده می‌نامند و بیم محبوبه برشت
 بخوابد و ساقهای خود را دراز نماید و مرد هم بر روی او بخوابد
 و ذکرش یا بر کمر یا بر زانو بنهد و در این صحن شهوت
 حاصل میشود با قوت و صلابت ذکر خود را با قوت
 باز و باز و شدت بوضع فرمود و حمله نماید و بعد مدتی
 متحمل شده شال عاشق چاره گاه نخست و گاهی هوای
 عشق درونی آتش گرفته اضطراب نماید و گاه حرکت
 و گاه سکوت کرده و در وقت انزال لذت حاصل شود
 که مافوق آن لذت تصور نشود و اسم این نوع جماع
 را معاده می‌نامند بیم محبوبه برشت بخوابد و دود ^{نشان}

۵
 خود را در زیر سر خود بنهد و پایهای خود را بلند نموده
 بطرف خود بکشد و مرد هم بر او چیده ناف خود را بر ناف
 او گذارد و ذکرش را بر فرجش بخشد و ده مرتبه تهتد
 داخل کند و محبوبه فرج خود را بالا کشیده و مرد هم او را
 بطرف خود بکشد و بعد از آنکه تمام ذکر خود را داخل نمود
 و بشرق شروق بدین احوال انزال نماید و اسم این نوع
 را طای مصدیری می‌گویند چهارم محبوبه بر پشت بخوابد
 و یکپای خود را به او بلند نماید فلما شهوت کند و مرد
 هم میان ساقش رفته و در آن وقت شهوت تمام
 حاصل میکند و کلمه ذکرش را در میان فرج او زنی

کشف در غایت لذت و محبوبه در حال شهوت چشمانش
 بر کرده و بدنش بلرز می آید و کمرش زرد میشود و بگوید
 ای جان من صبر کن مجالم ناز و لطیف نماید بسته است
 مشغول باشد و بعد تمام داخل نموده تا انزال شود
 و اسم این نوع جماع را نیک مخالف میگویند پنجم محبوبه
 بر روی شپ نجواید و بر زیر کمرش تکیه بگذارد و پاهای
 بر لب بر سرش بکشد و کونش پدا شود و مرد جسم بر آید
 او رفته و سر ذکر را تر نموده و بر سرین او بنهد و از گوشتهای
 کون محسوسه گرفته و بر جلو خود بکشد و او حال نماید و از
 حال صفا صدای دماغ بطور در آید و با محبت با صد

لا

عتوه نازگرم نماید و بگوید عالم را رنجاندی و با ناز شکو بکند
 و کونش را بلبس میکند و مرد هم گوشتهای کونش گرفته
 و با شراق شراق بنهد اگر زیاد نماید ذکرش را بیرون
 آورده و پاک کرده مجدداً او حال نماید و این نوع جماع
 مصالحت محبوبه است و مرد دلجوئی از محبوبه نماید و موجب
 ذوقیابی و محبت و بدست آوردن دل محبوبه می شود
 و اسم این را نیک فنی تعمیر کرده ششم محبوبه بر روی پشت
 نجواید و پاهای خود را بلند نموده بطرف نبش بکشد و فرج
 زبانش مثل سینه غاظره و هویدا شود و مرد هم فوت
 کون را با زور داده و ذکرش را بیرون آورده و او حال

محبوب اسم با صدای نغمه و باغ و نار شیده خود را بجا ببرد
 و باین نوع هر دو انزال شوند و اسم این را فیا قسی میگویند
 و هم محبوبه بر روی پشت بخوابد و مرد در میان دو ساق او نشسته
 و محبوبه از زیر دو پای خودش را بر او چیده و بر طرف خود
 بکشد و مرد هم از بالای سرین گرفته و ذکرش را بر فرج او
 بکند و دو تا هر دو باین تفریح انزال شوند و اسم این نوع را
 نیک عاده میگویند قسم ثانی قعود یعنی نیکه در جانی نشسته
 جماع نمایند و این هم بر پنج نوعست مرد نصف ذکر را
 بر فرج محبوبه اذغال نماید و هر دو نشسته با همایش را بزرگ
 اندخته و زن را پیش بر عهد یک مقابل نماید و تمام ذکرش را

اذغال

اذغال نماید که دیگر در پروان خیزی باقی ماند و باین نوال
 انزال شود و این نوع جماع کردن همش را مرتفع نمایند
 و این نوع جماع کردن با ششخصی باشد ذکر او در نهایت
 قوت و طبعند تر شود و الا بهر مرد ممکن نمی شود قسم ثالث
 اصطیاع یعنی نیکه بر روی پهلوی بخوابد و پایهایش را بلند کند
 و مرد هم بر رویش بخوابد و یکدش را در زیر یکدش
 دیگر در روی براغوش کشیده شکم بر روی شکم زن را بزرگ
 چسبانیده و محبوبه یکدش را بر روی جوان اندخته
 و ذکر را بر فرج زربایش گذارند تا بدین نوال انزال شوند
 اسم این را راق لطحال میگویند و دویم محبوبه بر طرف

چپ بخوابد و ساقهایش را بلند نموده و مرد هم بر روی
 خوابیده و یکپاش در میان ران محبوبه گذاشته و ذکر را
 بر زانو نهاده بعد بر فرجش اذخا نماید و تا وقت
 انزال هر دو از حرکت بپا نشود و اسم این نوع جماع را نیک
 حکما میگویند سیم محبوبه خوابیده و صورتش را بر طرف
 زمین برگردانیده و مرد هم بر روی خوابیده و یکپاش را
 در آنکند و پای دیگر را در میان دو ساق چون بطور مجتهد
 گذارد و بعد از خود را مثل تیر فرج مقابل کرده و سرش را
 موضع زنا نهاده و هم مرتقا فی کل لیل و نهار بقوت
 تمام زور داده و اخل کند گاه بکشد باز بنهد تا بدین تنوال

از

تا وقت انزال از حرکت خالی نباشند و اسم این نوع جماع
 نیک عقلانی میمانند چهارم محبوبه بر پهلوئی طرف
 راست خوابیده و پایهایش را دراز نماید و مرد هم بر پشت
 محبوبه رفته و یکپاش را بر روی محبوبه و پای دیگر را در میان
 دوران محبوبه نهاده و بعد ذکرش را با آب و هن ترنوده
 و در این فرج و کون مالیده بقوت شدت بکار و طی
 مشغول شود و در وقت قریب با انزال پروان کشیده
 اذخا فرج نماید تا انزال شود و اسم این نوع جماع را
 سلطان می نامند پنجم نیز محبوبه بر پهلوئی طرف راست
 خوابیده و پایهایش را دراز نماید و مرد هم رو بر روی

و ذکرش را بر موضع زبانش بگذارد و بعد از آن
 قدری کت نماید و بعد از آن پرون آورده پاک نماید و
 دو ساق او رفته و صلابت تمام حلقه نموده مگر آنکه وقت
 انزال قدری جلو نماید که پرون آورد و گاه داخل کند
 و اسم این نوع جماع را نیک مغرجه گفته اند ششم
 مرد بر طرف چپ مجبوره در طرف راست بخوابد و طرف
 چپ مجبوره را بر طرف خود و طرف راست مجبوره بر
 چپ خود کشیده به یکدیگر بچسبند و زور بدهد و ذکرش را
 برفج مجبوره بنهد و این نوع جماع زیاد دلپذیر و ذوقیاب
 می شود و اسم این را نیک و داع می گویند ششم

ششم مجبوره بر پهلو چپ خوابده و پایانش را در نماید
 و مرد هم در روی مجبوره دراز بکشد و از انوشش در میان
 دوران مجبوره بگذراند و با یک دست از زیر دست دیگر
 از بالا بغل گرفته و بر روی سینه اش بکشد و بکار چسبند
 و مرد و اسم این را از نخی می گویند ششم مجبوره بر طرف راست
 مرد بر طرف چپ بخوابد و مرد پستان راست مجبوره را
 در میان پستان خود گرفته و کون مجبوره مثل سپر در برابرش
 می آید و بعد مخالف و از بران سپر حلقه نماید تا آنکه انزال
 شود و اسم این را نیک همین می گویند ششم مرد
 بر پهلو چپ و مجبوره بر طرف راست و پستانهای مجبوره

برین گرفته بکند و بعد ذکرش را باب دوم ترنوده و تا
 کند تا انزال شود. بسم این را نیک لف میگویند
 و هم محبوبه بر طرف چپ و مرد بر طرف راست بخوابد
 و پستانهای محبوبه را گرفته و فشار دهد و محبوبه بزبان کردن
 مشغول و شغوت بر مرد غلبه کرده ذکرش را بر آن
 فرج ز پایش ادخال نماید و بسم این را نیک
 کلاب میگویند قسم رابع اطلاق است بمسی آنکه
 خوابیده جماع نماید و این اطلاق برده نوع است اول
 آنکه محبوبه بر روی بخوابد و پایش را دراز نماید و مرد
 بر روی ران او نشسته تا شغوت تمام حاصل کند

الرابع

بر موضع زپای او بگذارد تا انزال شود. بسم این را
 رحمت اصد میگویند و دوم محبوبه صورتش را برین
 گذاشته مرد در نهایت تعجل ذکرش را بر موضع مخصوص
 محبوبه نهاده تا انزال شود زیاد لذت یابد می شود که تعجب
 ممکن نیست و اسم این را قاطط میگویند سیم آنکه
 محبوبه با یکرا نو نیمه اش تکیه داده با همان قرار معبود
 بر روی بخوابد و سرین خویش را به او ابلد کند و
 مرد هم از پشت ذکرش را بنده نموده و تا این سوال انزال
 شود. بسم این جماع را خمیر میگویند چهارم محبوبه
 بر روی بخوابد و مرد هم بر ویش پا افتد و پاهایش را

در میان دو ساق محبوبه بخاشوده و محبوبه با یک دست از پهلوی
 جوان گرفته و با دست دیگر بشکم او چنانیده در انقباض
 کشد و از لبهای یاقوتش کیده و تا این نوال انزال شود
 و اسم این نوع جماع را صفت نامیدند پنجم محبوبه بر
 روی بخوابد و فرج زپای خود را کشاده و مرد بر روی
 پشت سوار شود و بر روی مکرش نشسته و بعد از آن
 را داخل کند تا انزال شوند و اسم این را مشق میابد
 ششم محبوبه بر روی بخوابد و یکپای خود را بر روی سینه
 محبوبه بکشد و پایی دیگر بر سینه میبندد نماید مرد
 هم ذکرش را بر قوت تمام آورده و قبول خیمت

۱۱

۱۱
 فرموده بر سرین سیم او دخول کنند
 و بعد محبوبه با صد عشو و نازیکو در عالم در چوکاری نغمه کشی
 و با این نوع عشو با شکایت آنها کند و مرد هم با نغمه های
 دماغ و صدای حلقی قریب با نزال محبوبه مدور افروخته آمده
 و جوان از کسوه های نازنین گرفته و ذکرش را بر روی آن و در
 فرج زپای محبوبه نهد و تلافی بجزش محبوبه می شود همان
 تمام حاصل می کند و اسم این نوع جماع را تحفین
 میگویند هفتم محبوبه رویش را بکاف خفا و در و بر
 در آمده یعنی سرین خود را میبندد نماید و مرد هم بر روی بر
 آمده ایر خود را بر دبر نازنین دخول نماید محبوبه هم از غلبه است

سر از تکابر داشته و با کمال حرص و شدت و صدای
 دماغ و نعمهای خلق و برود قریب با نزال ذکرش
 پروان آورده پاک نماید و باز بر فرج زپایش بنهد
 و زیاده صفا میدهد و این نوع جماع سما شده
 بفرج عافیة هشتم محبوبه بر روی سینه بخوابد و ساقهای
 خود را دراز نماید و مرد هم بر روی دوران او نشسته
 و دستهایش را از زیر شکم محبوبه گرفته و از روی کوشت
 سرش دستها را بند نموده و در آن حالت حمل نماید و
 مراد دل حاصل کند و ترجم این کتاب فرموده
 عمداً این ماکلا لذت این مکتوب جماع که مسطور شد بنویسد

۱۸

بواسطه اینکه کلیت و جمیع قسام و انواع نجیب را بکار کرده
 شده این مکتوب را اختیار و انتخاب کرده و این بسیار
 شده و مفتحه نهم نیز محبوبه را از پشت خویش گرفته و در
 بهدیکه بچند تا اینکه نزال شوند و هم این را مصلحت بسیار
 و هم محبوبه بر روی خوابد و پاهایش را بلند نماید
 و مرد هم بر روی در پشت و از سر دورایش گرفته و بزرگ
 زده و بر فرج زپایش دخول کند تا اینکه نزال شوند و
 در نهایی درجه ذوقیاب می شوند و هم این را نیک
 شایع میکند قسم خاص بخوابد یعنی بجاست خم
 شدن و این هم برده نوع است اول اینکه محبوبه خم شده

مردم به پست آورده و از کمرش چسبیده و ذکرش را بر لب
 زبانش ننهاده محبوبه شگایت میکند که بگذارد از دین
 با و طاق رفته در نجای عمل صورت بده مرد سخن او اعتنا
 نکنند ذکر خود را بر فرج نازنین او بزنند و از شدت
 حرص محبوبه مثل قوح کو سفند تعمیر می شود و محبت
 جاریه این نوع است و مرد در محال فوت باشد و این
 نوع جماع زیاد لذت که تحریر او ممکن نیست و این مسأله را
 لذت شده دویم محبوبه مثل بهایم دستهای خود را برین
 گذارد و مرد بر پیش رفته از کمر آن نازنین بگیرد تا اینکه
 شهوت تمام حاصل کرده از بخارهای محسوسه

التم

خطی - فهرست

۴۹

آهسته آهسته بطرف خود بکشد بفرج زبانش انداخته
 نماید و باز بکشد پاک کند بین اسبیلین یعنی میان کین
 و کون او ببالد و باقبال تمام موضع زبانی او داخل کند
 تا اینکه ازال شود و اسم این نوع جماع را مضاجع میسند
 سیم مرد نیز در روی دوشک نشسته و زانوی راست
 خود را بلند نماید و زانوی چپ خود را در زین محکم کند
 و محبوبه نیز میسند و زانوی چپ را بلند نماید مرد از پهلوی محبوبه
 گرفته بطرف خود بکشد و ذکرش را در نهایت عشق و سرور
 زبانش داخل کند و مشوقه با کمال لغزات و با صدای
 دماغ و نغمات ملتی صدای اوف اوف امان ای پرتو

و غلام در چه کاری آنگه مرا بملک کردی با این قسم انزال شوند
 و بهم این را نیک عروج مسیکویند چهارم معشوقه باشد
 بهایم چهار دست و پای خود را بر زمین بگذارد و باروی خود را
 با پیش تنگه بدو دف بردست گرفته با غار جریده
 حصولی مشغول باشد و پایش را محکم نماید و مرد هم در دوش
 چالپه شراب گرفته و بر حصول کون نغمه پردازی نموده و
 ترنم کنان پشت معشوقه رود و هر دو هینک زده و غار
 نمایند و این گونه حرکات محبوبه دل مردان را بدست
 می آورد و همه اوقات از ذوق صفا خالی نمی ماند و بهم
 این نوع جماع را مسماة اقوه مسیکویند پنجم محبوبه بر روی

انزال شود

از او بسته تنم شود و مرد هم بر پیش رفته و در سینه زده و پایش
 گرفته و سر محبوبه را بطرف خود بگرداند و از لبهای او بنای میکند
 بگذار و تمام قوه ثبوت سر ذکر را ترک کرده محبوبه با دست
 خود اذغال کند و محبوبه با کمال صفا آنها را را بخورد
 و بنای کریمه و زاری در نهد و صین قریب با نزال زبان
 محبوبه را بکشد و شکم او را تنگ با غوشش کشد و با نهایت
 لذت دست های خود را از زیر شکم محبوبه بپندند تا اینکه
 انزال شود و با هم این نوع
 جماع فلاحات مسیکویند ششم محبوبه بر روی دراز
 کشیده بخوابد و مرد نیز بر خودش قوام داده بسته

بر روی مشوید یا شد و تا خبر دار شدن مجوبه تمام داخل کند
و مجوبه به شغل عثوه و نازند تا انزال شوند و هم این را
مساعده میگویند مجموعه مجوبه چشم شده و بادست یک
گرفته و مرد هم در میان دورانش رفته و از کیویش گرفته
بطرف خود بکشد و داخل کند تا وقت انزال با دو صفا
مجوبه را بگرداند و اسم این نوع جماع را ستانی میگویند
هشتم مجوبه خرم شده از ناخنهای پای خود بگیرد و مرد
شورت تمام حاصل کرده بلا توقف داخل نماید
و این قسم جماع سما شد و پس از غمان تمام مجوبه بشینان
دست و پای خود را زمین بگذارد و ساقهای خود را بکشد

بلند

بکشاید و مرد نیز یکپایش را بر روی مجوبه بگذارد و پای
دیگر را بر زیر او گذاشته و حاج واری بدون توقف
بفرج او داخل نماید تا انزال شوند و اسم این را نیک
مسک میگویند نهم معشوقه در روی دوش
خرم شده و دستهای خود را چپ رست بر روی کونش
گذاشته و یکپایش را دراز نموده و پای دیگر را خرم داده
بنشیند و مرد نیز از کوشتهای کونش گرفته آلت خود را بر موضع
ز پای او بزند و تا انزال شود اسم این را کلاب میگویند
قسم سادس قیام است یعنی در سر پای جماع کردن است
و این هم بر دو نوعست مجلس اول مجوبه بر مجلس

خلی - فدرس

برخواست و دایه میکند که برود مرد از جای خود بخیزد و گفت
گفته بر خیز و در آن حالت محبوبه دست بگردان مرد انداخت
و چند نوبه با نهایت عشوه و ناز از مرد میگیرد
و مرد برای رقص او چهار دول نمکی کرده که مارا گذاشته
بکجا میروی بعضی سخنانی محبت میزهد یک گفته و باقسام
انواع و نوازها از یکدیگر میکنند تا اینکه میل و محبت
ایشان افزوده و برای ایشان بچش و شوت نهاد
بجراکت می آید محبوبه بخوابد که برود و مرد موضع زپای او
آهسته آهسته دست کرده آلت خود را از زیر شلوار بیرون کند
و نمود داد و بفرج زپای او بمالد و زنا نرم دخول کند

۸۵

۷
و حال ضعا بمحبوبه روی میدهد و با صدای دماغ و حرکت
خوشش آید ظاهر میکند تا اینکه انزال شوند و اسم این
نوع جماع را نیک و دایه می نامند مجلس دویم محبوبه
باس پاک پوشیده و با زینت تمام بر خودارایش
داده و در محال دلربایی در کنار دلیله خانه ایستاده و مرد
هم آمده و با همان حالت محبوبه را می بیند و بخان حسیار
از دست میدهد از روی نقاب پوچ چند از انگشت
کندارش چند دست انداخته بند شلوار را بکشد
و شلوار را از زپای در آورده و یکپاشش را بر آهسته
فرج زپای او مثل سینه قارظا سر و پد اشده و مرموم

بان حالت معشوقه را دیده شهوت او بر تبه حرکت می آید و
ذکر او نمودن میکند برافش محسوس و ذکر را از افش جدا کرده بدن
فرج بکند و با شدت حرص دخول نماید که معشوقه از جانش
جسته و با کمال ذوق و صفای خوششوقی آه و ناله
نموده میگوید خرم را بهلاکت رسانیدی تا بدین منوال
انزال شوند و اسم این نوع جماع را نیک و غیر گفته اند
مجلس سیم اینکه محبوبه قیام نموده کونش را بدین تکیه دهد
و میان ساقهای خود را جدا کرده و پهای میانش
پیدا شود و مرد نیز درین بکر زده و بر بند شلوارش کشاد
داده و ساقهای سیمین محبوبه را دیده و مزید میل و شهوت
پیدا شود

و با کمال شوق از کمرش چسبیده و حال آبت خود را بر روی
زپاش او خال کند و با صفای تمام انزال کند و اسم
این را نیک و گفته اند مجلس چهارم محبوبه در پائین
و مرد نشسته و پایانش را در راز نماید و با دهن بدین متصل
نام داده و وقت حاصل نماید و معشوقه نیز در مقابل
جوان موضع زپایش را مثل فانوس که در گردش کشاده
شود و پایانش را بطرف خود دراز نماید و با دهن بدین
متصل گردد و بعد بهم چسبیده و محبوبه نیز از کمال ذوق گاه
نشیند و گاه از حرکت بازماند تا اینکه انزال شوند و اسم
این نوع جماع را نیک این میگویند مجلس پنجم محبوبه

در پاستاده دست بائش را در کردن گرفته و نافش را
 بدو دستاغ پر بها خود را اشکار نماید و مرد نیز از زیر باغ داد
 ذکر فرج را نیز آن کرده و یکدیگر را دخال نماید و محبوبه نیز
 یکایک با خود را عقب بکشد و باز حله نماید و نشانه زار را
 دیده تمام او دخال نماید و محبوبه از این قسم جماع همه قوت
 در ذوق و شوق خواهد بود و ناز و عشوه بکار خواهد برد و
 مجبور و مرد هم بعد از آن در قریح ذکرش را سگشته
 انزال شوند این نوع جماع لذت بی نهایت دارد و سها
 بمصدریه شده مجلس ششم محبوبه و کن رصحا
 دم زود خواهد سپید و کونش را مثل نکت سیاب

۱۸
 به او لبس نموده و مرد نیز بر پشت وی رفته و خوابد و دست خود
 با فرج محبوبه میران نموده و دست اندخته از کفش گرفته
 بطرف کچشد تا بر موضع معنادش دخول نماید و هر دو
 انزال شوند و این نوع جماع سها بتایات گردیده است
 مجلس هفتم محبوبه و جوان مسرود و پیاده
 از آن نوبت که چنانچه و میان پایشان مخالف و ابرو
 گرفته در حالت قوت شهوت محبوب ذکرش را بر
 موضع محبوبه دخال کند از کثرت شهوت محبوبه شش
 از هم گردیده و با اضطراب بگوید که ای همروت نصاب
 کن عاقبت مرا بکشت رسانیدی و این نوع سها

محبت پسر و شہوت پسر و لربانی اگر محبوب نموده باصفائی
 عجب و غریب انزال شوند و اسم این سگش را نیک
 مخالف نامیده اند مجلس ششم محبوبه استاده دیو
 کتبه داده پاهایش از زمین بردارد و محبوب نیز
 ساقهای محبوبه را بگردن گرفته و با هر دو دست خود
 از کمرش بگیرد و است خود را بر موضع زپای او بگذارد
 و با صدای دماغی و نغمه های صغی هر دو انزال شوند و اسم
 این نوع جماع را نیک شمع میگویند مجلس ششم محبوب
 صورتش را بدیوار کند نشسته و با دستهایش بدیوار کوبه
 بدهد و پاهایش را و سست داده تا آنکه لبهای فرج

ایبار

زپای او ظاهر شود و مرد نیز این وضع و حالت مشاهده کرد
 اختیار از دستش بردارد و در میان دو ساقی بین
 او رفته است خود را بر آن موضع زپا بگذارد و با حالت
 طرب و بازی هر دو مطابق انزال شوند و اسم این نوع جماع را
 صفت کشنده مجلس ششم محبوبه پاهایش را بلند کرده
 بدیوار کوبه نماید و مرد نیز میان دو رانش رفته و
 تا آنکه شہوت تمام حاصل کرده تمام ذکر خود را بر آن
 موضع بگذارد و هر دو انزال شوند و اسم این را نیک شمع
 کشنده و از جلدی که ارتفاعی که در میان روم شکل ظفار را
 دیده بود بدین نوع تعبیر کرده است که مرد بر پشت خود

و پاهایش را صاف دراز نموده و محبوبه برآمده و در میان
 دوران مرد رفته بنشیند و بعد با دست چپ آلت مرد را
 گرفته فشار دهد تا یک شہوت تام حاصل نموده و
 و با همان حالت از جایش جسته ذکرش را مثل
 خوانده بدست گرفته و محبوبه را بریز کشیده و با پستانش را
 گرفته بکشد و تا این نوال انزال میشوند و محبوبه با زروی باز
 و غمزه میگوید ای عزیز من شیرین بر تو حلال و حاشا
 بهمت جذب و جلب قلوب بهتر است این نوع جماع را
 بنفواره فتنه تشبیه کرده اند و یکی دیگر این نوع است
 که محبوبه بر روی پشت بخوابد و مرد نیز بر رویش بخوابد

محبوبه و تنهای خود را بکمر او انداخته و پاهایش را
 بکمر او چنانچه و مرد آلت رجولیت خود را با تمام اوصاف
 نماید بعد از چند برد آورد مرد برخواست و اگر محبوبه بخواهد
 با خودش کشد باز مجدد ادا حال نماید و تا این نوال انزال
 مرد و ذکرش هم در موضع زنی پای او کاه خم شده کاه
 رست شود تا بعد نوال انزال شوند و زیاد و قیامت بشنند
 هم این را بیک معلق گفته اند و اگر از روی شکل جماع شوند
 و صاحب جامع الذات یک شکل عجبی بیان نموده
 در این محل ذکر شد که در زیر پای محبوبه یک بالشی
 بزرگ که شمشه و بر روی پشت بخوابد و سرش را

بر زمین بگذارد و شکمش را جلوه دهد و منیر بر روی سینه محبوبه
 نشسته و محبوبه پاهای خود را لبند نموده بر برابر پاهای
 کندار حتی بچو پاهای را بردارد که مرد در میان دو پاش
 بماند تا اینکه قبل و در بر دورش هر دو پیدا شود و مرد
 در همان حالت بخت را دیده و آلت خود را کنار
 او خال نماید و اسم آن نوع جماع را رویانی تعبیر کرد
 و رباب ملاحظه است و آنچه معلوم شده است اینکه از
 معاشرت و مباشرت با محبوبه ملاحظه و ملاحظه کردن است
 با سحر که از نیاز و صحبت و لرزیدن است و دست
 انداخته کردن محبوبه و بر هم چیده و پستانهایش را بست

کند

گرفته و لبهای نازکش را بدین گیر و آتشکش تا آلت
 دست انداخته و بر بند شکوارش کشاد داده بر صلیت
 و مباشرت اقدام نماید و مخفی نماید که جای بوسه
 محبوبه لبهای او مثل برک کل هر دو چشمهای خمار چسبیده و کردن
 و سینه مثل نقره خام و ناف فجائی و طراف ناف مثل غول
 قابل غیبت است و لذت تراخیص موضع زیبای او است
 و لبهای موضع معلوم است در این موضع با جدای صفتی
 بکار برد و مشغول بوسه باشد موضعها یکی که محبوبه باید نام
 معطر کرده و بوی خوش بکار برد کردن و لبهای و در
 زلفهای و پستان ترنج و ناف و زمار است باید

همه اوقات این موضع را معطر خوشبو نکند دارد
 تا موجب مزید شوق و غلبه محبت بر مرد شده بایه
 رغبت زیاد خواهد شد با نماند متعلق بر حیل است و از حیل
 مستلزم باشد که کسی در عین بهائیت جماع سریع ^{بذل} الله
 باشد و بخواند که در انزال شود بعد از دخول فکر خود را بر محبوب
 نهاده و بر سایر امورات خود را متغول نماید که بر وزیر ^{انزال}
 شدن علت می شود حیل اگر مردی بطبی انزال باشد
 و محبوب سریع انزال شده باشد و محوره که انزال شد برود
 مانع باشد و مرد مرد هم بر این باشد که او
 هم زود انزال شود و محبوب بهش هم چندان حیل

در ذکر

و ملاست و وجاست نه شده باشد در این صورت
 خیال خود را بر نزد محبوبه علامه که زیاد وجاست حسن
 نظر دارد و نادرا افران و بکناست بدین خیال او
 رود انزال شود در پان گانه است حکایت ^{انزال}
 محمد بن اسماعیل از ابو بکر ابن ایوب خبر داده است که در
 خدمت علی ابن قیس وزیر یکی از حجاب بودیم که مذکور خوش
 صحبت بود اگر عشر نگاه میسر برده و از هر جا حکایات غریبه
 و نقلهای بدیع دیده و شنیده بود بعضی را که برای
 لایعین مشاهده کرده بود نقل میکرد که وزیر فرمود پری
 داشت که زیاد بر او لعب و پیش عشرت میل تمام

خطی - نه

۹

داشت و اسباب طرب و اهل بیت را یکشب فراموش
آورده تقریب ده نفر دشمنان و دشمنه و ممتاز و
هر کداحی شمه روزگار بود و طلب کرده و بعضی از اصحاب
و حباب ظلم سپرده در یکجا جمع نموده و از شهر فرستاده
ناظران که در صباحت در آن عهد او آن تماشا
و کیا بودند در شب در سرای قطب الدین جمع آمده
و در یک قصه و گفتاری قرار گشته و قطب الدین در بذل و
شل عام طائی در اسننه و افواه شهر ایام بود و در آن
سال سیئه صورت انجام دادند در مجلس بعینش نوش
مشغول و طربان خوش الحان بنوشن چنانچه و طرب

لعل

مشغول و رقاصها برقص کردن و حجتا که متعلق بپاد بود نموده
بعضی با میکفتند که زیاد جماع کردن بدن انسان را
می کند و دشمن را قطع میکند و با زمین با دانا جماع نماید
و سپح قور بر آنها می رسد و روز بروز آب رنگ صورت
پیدا میکند و این نقل که گفته شد قطب الدین گفت و
واقعاً شما از برای من طلب ادا کرده که من از شما
غفلت داشتم و بهترش این است که ناظران را
طلبه از سران آنها وقف و مطلع باشیم حلقه مجبور
در محضر خود حاضر کرده گفت غرض از حضور شما مقصود
و مرام من این است که در امر مجامعت هر کداحی و شقای

خود برای من خبر بد هرگاه صدق مطلب گفته باشد
انعام من در حق شما زیاد خواهد شد بعد از شنیدن
این سخنان هر یکی بگوشت شسته با نهایت محبت و
انفعال آغاز فرمودند محبوبه در حضور وزیر را ده کلایت
کرده گفت که کینه را ابتدا بحال با تعاقب چسبند نفرار
ارغوا من و طر فاشمول بمحافه کری بوده و عسر خود را
بسر میردیم تا اینکه روزی یکی ارغوا تو تنها خبر برای من فرستاد
که خند روز از منی غفلت داریم نه باید در نجاشنول سجامه
کری باشم من این خبر را شنیده متراک خود را دیدم
ولباس تازه کرده و زینت و آرایش نموده بر سطح

۷۴
نمانده چو زده زده و آینه در جلوه کشیده موی خوشنمای
خود را پاک میکردم و اتفاق فرخ زیبای خود را بر کعبه
کردم و بر آینه نگاه کرده آه پر دراز دل میکشیدم که چه
شد کند که نصیب این فرخ زیبای من شود که با دست خود
ادخال میکردم که ناکاه شخصی از سطح بام احوالات من
مطلع شده در همان حال شہوت بروی غلبه کرده بگریه
آمده از دیوار فرو داد پیش من رسید و بر من امان داد
در همان حالت مراد را عو شش کشیده و چند بوسه از عذر
من برداشت و بیان دو ساق من و دست و پست
حرب پروان آورده در جبهه با ذکر تحسین می نمود و او بگریه

عجب و خوف بد بر جبه غالب آمد که بحرینی اید بر امان آمده
کفتم من بخت این تخلص نمی تو اعم شدی موضع خود را فایدا
کردم کفتم تو ازین آمدی و یا از همان افادی جوان قسم
کنان جواب داد و خانم ترس لذت این را ندیده
و چنین ذکر نیکو حال بگذار بگره بند کنم اگر خوش نیاید
تمت دیگر را میگذارم با این طور سخنها مرا سبب میل آورده و
برین رحم کرده ذکر خود را با تمام داخل نمود جای تهی را
فرج نماز کویا که عیش داشتیم سیراب شدم و مست
بودم بوشیا ر شدم در خواب بودم پدا ر شدم
و خوشم مدل سیر و گشت در یک مرتبه دو قباب کشیده که

که تقریرش ممکن نیست و از ساقه کردن آسوده شد
چند روز با آن جوان بسر بردم و فوس میخردم که دیت
عسر خود را ضایع کردم و از این لذت با بی همه کوشتم
و حکایت خود را کشته شدم کلام کرد حکایت دویم را بخوبه
بر خواسته در حضور روزی زاده آمده گفت این مینه در چشم
ایستاده ام از ابتدا و از غفلت آن شباب دولت
بی نهایت داشتم و یکی جوان بالغ کفر اشته و عیروش
او را خورده بمدافات با بس فاجر و فیت زیاد
استه می کردم و متکفل مخارجات او بودم
که مباد امروز کار او بد بگذرد روزی تو مشو خانیم ببرد

من آمده و آن ایام با محبوب خود مختصر تعارف درین اتفاق قیام
بود و فو شوخانیم از حالت من مطلع و مختصر شده بعضی
سخنهای بخش نیز گفته اذیت نمود که دست از تو بردارم
تا اینکه شمع کار خود را نفی که این محبت سلی است که کس
قدر قیمت نیدارد و در این مدت که بر عرق او را خورده و
و نه با محبت و را بطلب نموده و دیده دل در او بسته
و شبهای دراز غمی از برای آن جوان هرزه در ایستاد
و بک پای که هر دم هوای نزد هر لحظه را می زند و شرب
بجای خسد و هر روز یاری گیرد و انقضه با این قیل سخن گفته
و شمه از محبوب خود بچسبیده کرده که بخت و پرورده و بماند

۷۹
کرم و سرور و نور کا چسبیده نیک و بد از نوده که صحبت
بداند و شرط نمودت بجای آرد شفق و مهربان خوش طبع
مشرین زبان خلاصه رای مرا مضرف کرده پس محبت را
از آن محبوب سلب شده نفس آماره مانع قول او شده
و سخنهای او در من مانع گشته رک شتو بخش آمده
صبر و قرار از من منقطع شده کفر ای فو شوخانیم و اراجی
این سخنهای صبر و خستیا را از دستم رفت و هر طوری
شما علاقه گیر و حاضر م و از حرف شما تمرد و تحلف رو نمیدارم
علی الصلاح آرایش و زینت تمام بر خود راست
نوده نمیرد او رفقه شما وره کرده بر مرادم وصل

کند و شب را با کمال محبت و نسیان بوده و با وجود
 برنگان من زنده تا اینکه در طلوع فجر با سهای فاجر پوشیده
 ریح طبع بر خود رزده و غایت تمام نموده بخانه قوس حاسم
 رفتم مردی بنظر من رسید که ظریف و محبوب مرادیده
 بزخسته پنجه لایحه کریم و تعظیم و توقیر و احترام بود
 بجای آورد و نهان ریش داشت و خوشحالی کرد و گفت
 خوش آمدی که خوش آمد مرا آمدت همراهان گرامی
 فدای هر قدمت و بر من خیال استولی شده و اگر کرد
 خود نام دم و نشان گشته مضطرب شدم و سکوت
 خستیا رفودم قوس خایم مضطرب مرادیده آلات

بر

برم و سرور و سبب نشاط و نسیان میا و حاضر نمود
 گفت که شب برای عیش و نوش آمده نه جای سکوت
 و حجاب است و خود کفتم تو از کبر و حسن و من اینها خواهی
 کجاست می که حجاب از میان بردار و نهان کرده می
 مجلس آوردند و پالان از دست سانی گرفته و جرحه کشیدم
 و فیکه سه ما از باد ناب کرم شد و حجاب از میان
 برداشته شد تا محبوب مشغول نوش و کنار شدیم
 و شوت از طرفین بکرت آمده من نهان ریش کردم و حرف
 رای مرادیده دست برده از زیر شلوار بند شلوار را
 کشوده دست بر تن من کرده در این حالت قوس خایم

از مجلس برخواست بر رفت باری حریف لباس
 از تن کسوده بزد من آمده و مرا خوا با سید بیان
 دو ساق من رفته و دامن مرا بالا زده چیزی میباید
 و عظیم غلظه و کثیر رنج سرون آورده در مدت عسر
 چنین ایری بی سری و سچو کبری ندیده بودم عقل
 و هوش از سرم بدر رفته کفتم من هرگز تحمل این آیت
 نمی شوم کینا بدیدم اگر من گرفته باغوش خود کشیده
 و بدست خود وقت زده بزد کشتن مالیده و فرج
 زبانه نهاد و نفس من هم طالب و شهوت غالب
 آمده قوت و کان داده مایکله بند نمود کویا بر جانم

لعل

روح تازه گذاشت و در کمال ذوق و ضامانه نگاه
 کرد و چشمای من سرانهم در رفته و البته زده حریف شمع
 آورد و بود با این طریق بقدر یک ساعت با شرت نمود
 و انزال شد کفتم این چه طور جماع بود گفت ای خانم
 تو سلامت باشی و من از برای تو ذوق و ذوق نموده
 اسباب جماع فراهم آورده از من نشان حاصل
 نمانی بیکاسه شراب نوشیده اول روی بکار بعد
 دو بار بعد از آن هر روز چهل بار جماع نموده زیا و صفا
 نمودم تا اینکه دهم لذات و برهم رتبه روزگار عیش ما
 منقص نمود کاشش من هم مرده بودم کفتم شمع کلام نمود

حکام سم مجوبه رجو استه در حضور وزیرزاده دهان
باز و قصه خود را نمود و گفت ای وزیرزاده این کینه دشمن
که در خدمت مقیم سم و در غفوان شیب عابد زهر
بودم و اکثر ایام صایم می شدم و غلب اوقات
ادعه ما توره قرارت ملاوت داشتم و در یابی بکار
زیارت قبور علم و صلما سیکردم خباب حضرت
باری بر من حس و حال داده که در شمس بغداد
نما و نظیرند اشتهم از انات و اکابر اعیان بغداد و
میل و غیبت داشتند که با من صحبت باشد ابد اعدا
نی نمودم و جواب رد نمیکردم و اوقات نمیدادم و

از وزیر زیارت حضرت احمد عازم شدم بجا شرط رسیده
پایده بودم ولی هوا آشفته و انقلاب بهم رسانید
بنای بایردن نمود و این حال را مشاهده نموده ناخداست
عزم کجا دارم که مقصد زیارت دارم ناخدا این سنو
شنیده کشتی را رانده و باد مخالف بنای وزیدن گذاشت
وین شب را بعبادت بسر می بردم و غفلت نداشتم
ناگاه خواب بر من ستولی شده بر طرف کشتی
داده خواب نمودم در آنوقت صاحب قایق بصاحت
و سابقای سپید شل نقره خام و فرجه و چاق مرادید نفس
طالب کشته و شهوت ابو بخش آمده قبول سلطان

لسن متابعت نموده بر قبایع وصل من طالب شده و
 بجای خلوتی رسیده اگر روان محل قتل من میکرد
 کسی مخبر نمی شد بنیب داده مرا از خواب بیدار نمود
 دیدم تغییر مکان شده سوال کردم از برای رضای خدا
 بر من فاش نما که این محل کجاست و مرا برای چه طلب
 در اینجا آوردی گفت سپردن بیا و علاء احوای دید این را
 خیانت او بر من معلوم شد بنای شیون و فریاد
 گذاشتم و آغاز گریه کردم آنرا خدا متغیر شده خبر کشیده گفت
 بی تابی افغانانی هلاکت میرسانم و با اینکه بر یابی اندک
 امان حواستم کفتم هر چه در فایق دارم همه تعلق بود دارد

(م)

۲۰
 تا راس من حمله بگذر و از عذاب روز قیامت ترسانیدم
 گفت نه عافیت که نسیم خریدم هشت و هفت است
 تو را دیده عظم زایل شده و قرض من قبایع وصلت گامی است
 شدنت و یکی دیگر خستیا رکت در دست نمودم
 و با این سخنها تو را ترک نخواهم کرد و دست از خدا بردار
 و مدتی با تو ذوق بکنم که در دست عسرا برین دو قمارخانه
 نرود و این سخن را شنیده ما بوس کشته قطع مید
 نمودم دیگر جواب ندادم در همان وقت جبهه پیش
 من امد از زلف و کیموهای من گرفته اوراقی کشیده
 باغوشش گرفت و بر پشت خوابانیده و لباسها را

ارشم پرون نمود و شلوار را پاره کرده و بند شلوار خود را
کشاداده و ذکرش را بیک تبه با قوت و صلابت
نمود داد که تقریرش ممکن نیست گاه بدین فرج زیام
و گاه برناش میخورد از کوشهای سرزمین گرفت برویم
حمه و کشت تهاوس نمودم ناله و عجز کردم و در زیر
او سرکسته تر خوش شدم و دست بازدم پس این
حالت را در من مشاهده کرده از روی من برخواست
از قایق طناب آورده و دست و پای مرا محکم بسته
و بر پشت من رفته بر طرف دبرم فرو کرد و بر دود او
نیاوردم فریاد زده که شمع مان بر من رحمی نما و این را

از طرف قبله محاله بکن که سرین من تحمل است تو نمیشود
بر تخی او طاقت دارم و او قسم قبول کرد و از دبرم پون
آورده حالتی بر خود مشاهده نمودم که خون جاری می شود کثرت
ای جان من سبده را خلاص نمایدا این اذیت
هر چه صلاح تو باشد از جان دل طاعت دارم و
رام می شوم تسلیم شدم و او نیز بند مرا برداشته از روم
برخواست و من دست و پای خود را جمع نموده بر حال
خود تعجب میکردم که این چه حالت تغییر و متغیر
فکار بودم و نیز مشتاق من مرا بر روی پشت خوابانیده
بیان و وساق من رفته و است بچولیت خود را

بست گرفته بمن فرج ز پام فرود و شوت من بکرت
 آمده و در دهم لدقی ابتدا شد تسلیم شدم و در همان
 حال مرا در انوش کسیده و از روی من بوسه نمود
 و از روی نارغشده اتماس کردم که زیاد مرغان و
 یکصد دیگر هر بخود را احوال نما عایت لذت اندک و یا
 در خواب بودم پدا ر شدم و دست بودم شیار شد
 و از کارهای خود دادم و پشان شدم و خود را بیکوه دادم
 عاشق من غم مرهمید و عاشقانه نگاه کردن مرا مشاهده
 نمود و اثنائش افزوده گردید و ملاطفه نمود و مرا
 تصرف نمود که در سرم چیزی از آن لذت نبرند و بود

و روز بروز جذب محبت کرد و شوت بر من استولی شده
 که بالمره زید و تقوایم رفت و عده محبت با هم زیاد گشته
 سی روز و سی شب ذکر را از فرج من خارج نکرد و بعد از
 دو قیامی یکدت روزگار برب تفرقه در میان من او شد
 لکن قالب کو محبت او از من سلب نموده و نخواهد شد
 حکایت چهارم مجوبه در حضور روزیر زاده زمین پوشیده
 با کمال ناز و رفتار کرده بای تقریر بان سر گذشت خود را
 بیان کرد و گفت این کینه دختر و صغیر حسن حسن و جمال
 و صحبت مرادیده بودند جوانی را غلب و طالب
 بر ترویج من شده با وجود اینکه جوان و غور سال بود

چو که ضیبت قیمت شده او بودم شوشم تر دنیا می داند
در خانه او مانده شیوه شاکلی رایا گرفته بجای خند نزار
از عیان و رجال دولت مراد و ترو دهم رسانید
صورت خود را بایشان نشان داده و خود نمائی میکرد
هر محلات و هر خانه که میر رسیدم بن طعن و شتم کرده
و سر زش نمود که با این جن و صحبت بشخص قح
منظر و جوان نارس را اختیار کرده که در تمامی عمر
خودش و بودی تو منقص خواهد شد اگر مثال
ما را اختیار کرده بودی ذوق عشرت میبری کردی
با این نوع کلمات مرا از راه بدر برده انجمن عشق

دعای

و تنای وصل میکردند بکن سخنهای ایشان را بسمع قبول
صفا نموده و حرف آنها را مناسبت عجب باز نموده
و از وصل خود کامیاب نمیکردم در میان آنها باز
کان زاده بود که از عشق بن حیران و مجنون و از چنان
در سر کوچه و محلات بن مقامات می نمود انجمن عشق کرده
آه سرودی از ته دل میکشید و اشعار عاشقانه مناسب
حال خود میخواند و صلا افعات با و میکردم از وصل
من نا امید شده و خود داری شونست بکندهای
حیل و ترفند کنشت چاره ندیده جز اینکه پرکاره را
در سید قرار داد بخانه من فرستاد و چون متعاشتر

بخرج داده گفت دختر صاحب دولت را بشخص پر
و فرزت نواح بسته اند بجهت ارشش و مشا علی او
شمارا طلب داشته اند اگر میل داشته باشد با شفاق
هم برویم شاید زیاده از معمولی و قرار بشمار برسد کینه غافل
از خیال برجن او معتد و با شقای آن مجله براه افتاده
تا اینکه مجله رسیدیم آن زن از جلو و من از دنبال
او بدر عالی رسیدیم از در داخل شدیم و از خیاط کد کشیم
عمارت خیلی عالی بنظر آمد و زرد بانی دیدم از در
بان بالا رفتم به بین و بسیار حلقه کرده دیدم عروسی
و زینچک و بر بلط است و نهتم که فریب خورده و دیگر

از در

۷۴
که فشار آمده ام خوش عظیم برین مستولی شد و خاتم کردم
که اما که از یک طرف خانه جوانی ظاهر شد و در را محکم کرده
از عقب مرا با عو شش کشد بقصر دلگشای برده و نوا
و قسام مزین بوده گویا از برای من فرش شده بود
احلا شقای با بها کرده کفتم از من دست بردار و
قریادوشیون میکنم و مردم را در اینجا جمع میکنم رسوا
میوی گفت محال است هرگز دست از تو بردارم
تا کام من بیاید چون عدم سیل و رای مرا مشاهده نمود
بنای ترسانیدن گذاشت خنجر کشید و نهتم هجوم نماید
از ترس میل کردم و تسلیم شدم چاره تسلیمین نداشتیم

پرکاره بنزد آمد که من تو را نه از برای شاعری بلکه
 از برای ذوق و ضعا آورده ام که با این جوان ماه
 تابان شغول عیش نوش و لهو و لعب باشد
 شاعر آسلی نمیکری این جوان مدتی هست که از برای
 تو صبر و قرار را منقطع شده و خواب خود را در ویر
 کشی کن و عاشق خود را رنج مساز و از زده و یوس
 مفرمان نصیحت مرا بیز عیش و عشرت و ذوق و ضعا
 بکن امر کرد تا شراب و طعام آوردند و تکلیف من
 نمود عدا و اتفاق و زیدیم و چیری نخوردیم آن چون
 حالت من را مشاهده کرد و غضب بر او متولی گشت

ادعای

مشاهده این حالت شہوت من بجیش آمده و غمان بسیار
 از دستم رفت صبر و مجال از من منقطع شده کفتم اما ای
 ازبان ادخال کن که مردم بکند دیدم که نمک ذکر خود را لب
 بر فرج من کرد و بایل خسته من شفا کر هست شد و لذتی
 من عاید و حاصل شد که ~~خود~~ خود پشیمان گشت
 نذیر بودم روزگاری برین موال گذرانیم حکایت
 هشتم از محبوبهای شعی مجبور و زیر زاده آمده طلب و سرگرد
 خود را بیان نمود که این کنه زن کی از انهای دولت بودم
 در روح من نهایت صباحت را داشت و نهایت ظریف
 و طبع و خوش صحبت و زن دوست بود اتفاقا در نزدیکی

خلف ۹

اگر گزینان استان ملک عاشق گشته و نهایت سعی
 و تمام داشت که مباد این سر فاش شود موجب
 سیاست و تقی او گردد از قضا که کفر از قریبان درگاه پهلوان
 ازین مطلب واقف شده و وقوع مطلب را بدین
 طهار نمود شاه خبیثی غضب الود و تنویر شده و مقتل او
 نمود بعضی از نمای وزیران ملک طلب شفاعت کردند
 شفاعت ایشان موقع قبول آمد و از سر خون او در گذشت
 لیکن حکم نمودند که خستین او را در آورند و مثال خواجه
 سرایان در بفرودند و بولی اصل از طایفه انا و ثقات
 و نیز داده نشد پس ازین مقدمه محض خط سلامی و صحت نوح

خلی
 ۹

مال و دواب و ب و عاظم و تهرمه را جمع آورد و ترک
 خدمت سلطان نموده بولایت دیگر منتقل نمودیم و هر چه
 از مالکولات و مشروبات داشتیم با چهار پیمان کرده راه
 افتادیم آن شخصه خارج شده منزل بمنزل قطع مراصل نموده
 تا بمنزلی نزول کرده چندی روز را در آن منزل قیامت
 کردیم و کفر فاطمی کردن کلمشی داشتیم بارها را از ما فرود آورد
 و نسبی خسته و مانده شده بودیم شب را قدری سخت
 کرده بعد از نصف شب شوهر مرا خواب پدا شده از بجا
 محبت و میل زیادی در حق من داشت برخواست و بجهت
 جماع مرا با خودش کشید بنای بوس و محافه کرمی گذشت

ارضا قاطرچی در بالای سر را خوبید و بود پیدار شود و
 مارا شایده کرده شوی او بکرت آمده برخواست و بفر
 قاطران روان شد و دهن خود را گشاد و نوذکر را
 پروان آورد قدری آب بر سر زکریا لیسید و در پشت
 قاطر با یکی حمله کرد و از او خارج نمود و بکبری ادخال نمود
 تا اینکه انزال شد و از دیدن آن وضع شهوت من افروزد
 و مضاعف شد هر چه کردم خود داری کنم شد با خود اندیشه
 کرده که اگر از نزد شوهر بر خیزم مصلحت شود مرا خواهد گشت باید
 حمله کرد که شوهرم پیدار شود هسته از پهلوی شوهر جدا
 هسته بوی قاطرچی توجیه نمودم کفتم ای باجاءمزدین

خلی
 ۹

چه عمل قح و ناشایسته بود که مرگب جماع با حبس و نا
 گشتی گفت خاتون در جای بی آب قیام جایز است کفتم صحیح
 لکن با وجود من تقاربت با حیوانات کردن دخیل برت
 عقل است پس این شب بدین کلام من قسم نمود گفت اگر برای
 تو را میدانم هرگز مرگب این شایع نمیشد ماری مندرت
 ازین خوبت کفتم جان آنکه شوهرم در محل خواب و صدای او
 او شب است صحن صلیت است و شماره بیجا ب من کرد
 بر زدم آمد و مرا در خوشش کشید و بوسه چسبید از من در بود
 کفتم جان من ذکر خود را بمن بنما زیرا دیدن ذکر باعث لذت
 و ذوقیابی من خواهد شد فرمود این خود را کن اگر در حسیه

او بشکارت و کرا و بزم نه نو کرده بود از فطرتیاق ذکر را
 بوسیدم و یکیدم و در صین کیدن لذتی کسب میکرد
 که تهر او ممکن نیست در حال بیان و وساق من قیسه و پانها
 مرا بهو بلند کرد و موضع زبانی من هسته کدشت و کت
 نای متوال نموده تا ازال شد بقدر نا ذوق و ضعا کسب
 کردم و عه وقت و خیال بخوان سپاسم و هرگاه جانم
 بخوابد در نع منیدارم این را گفته ختم کلام نمود حکایت
 از محبوبهای ششی بقصد ظهار سرگذشت خود بخشنود و زیزاد
 آمده اغا مطلب نمود گفت ای وزیر زاده این کینه خنجر
 زندان بانستم و در جن و جمال و صابحت و خلعت

۴۲
 مادر الاقران و یکنه زمان و شمس و ایام بودم در بعضی اوقات
 پزده ما درم از سختی مجوس حسنه میشد بجهت رفیع خستکی و
 اسودی تر حجت میر میشد کینه را سختی قرار میدادند و نمیکید
 و نشت که با دغفلت کرده باشی کینه هم بجهت خط و عسرت
 مجوسین در نجاسا کن میشدم در اوقات هم از چهار ده سال پیش
 در اشم در آن صین جوانی کالبندر طالع کفلقه تقسیم از
 تفرانستان ملک بود بجهت هری ظهار کم سلی کرده
 محسن تپه حکم محس او فرموده بود و اما کد و فر در فحطت
 و مطلب او از منصب عظمی صادر شد و بود کدنه در پانها
 او کدشته در خط او وقت شمار دهم و پدرم دیگر کدنه

خطی - ن
 ۴۹

در عمل خود شبهای سی دارم و دقیقه غفلت ندارم بالمره ستر
محبوسین را بکینه واکدا کرد و غایت تا کید بن میگردان
کیه محض دیدن آن جوان عاشق جمال عدیم ثمال او شده
و آنی از خاطر فراموش نمیشد و بالمره خواب و غفلت
از من منقطع شده تر صد وقت بودم که جمال بی نظیر او تا
نمایم دایم الاوقات بجهت تماشا و در ضمن تحب خط محبوس بودم
روزی پدرم عزیت ولایت دیگر کرده و در نوبت
خط آن جوان خیلی نثرات و تاکیدات افرو
نموده رفت پس از من در فرصت غیبت دانسته
طعام خوب میا کرده مجبوس خانه وارد شد محض

و در آن بن نهایت مسرت و حبت بان جوان رویداد و بعد
از صرف طعام بر خدمات او انجام داده بنزد او رفتم چهار
عشق و محبت بهدیکر نمودیم و صحبتهای محبت آمیزی سرودیم
و کمون خاطر مدیکر را فاش کرده در آنوقت جوان مرا
بسیار خوشید و از چشهای من بوسه گرفته و لبهای مرا بکین
گرفت و من انصورت برک که او لطافت و ظرافت نظیر
بوسه که شکر بخت از من سوال نموده ما شازدم
و بکار خود را تمام رسانستم زیاد ملباط کرد و مرا بپوش
پشت خوا باید بفرج نازنین من جنسی خوب افعال
کرد و خود را در زیر تنه او نظیر طرف کشیده تا زایل

شدم زیاده ضفا کسب کردم برین نوال هر روز سه دهم
 بجااست اقدام نمودم بعد از چند روزی تهنیه تبارک
 دیده و سله از گردن او سپردن از خبش خلاص کرده
 متفقاً فرار کردیم و از روز سو دانی رفت او را از سر برداشتم
 تا احوال بالفت گرفتار شدم و شدم کلام نمود حکایت
 از محبوبهای شمس و حسن و زین زاده تاناه او را بوسیله
 عرض کرد که علت رفع حجاب کنیه و باعث لغت گرفتن
 من با مردم این شد که پدرم دکان فرینی نزد شمس بگفتم
 ساگرد و خدا کار داشتیم غایت نمود و عظیم الهیه بود
 و کنیه تاناه سال از کسی روی کردیم و یروانیکردم و فرار نمودم

درین

و در بیان مردم ترود و مراوده بسیار کردم و خدا کار و خدا کرد
 که روزی از اذوقه از برای خانه گرفته می آورد و کثرت اوقات که فارغ
 از کار بودم به پیش او میرفتم و بعضی از خوردنیهای لذیذ و خوب
 از برای من گرفته می آورد و خبشی محبت و مهرانی در حق من
 مینمود و دوایم مرا در رانوی خود میآورد و مرا باری میداد
 و گاهی سرایت خود را بیان دوران من میگذاشت و
 گاهی بزرگ من بسیار میداد و من را بودیم و میفرمود
 بعضی اقدام این اشمسوت من ازین کار بگریخت آمد و گفتم
 چرا اینقدر با من اذیت میدی بچشمه قصود توست عمل کن
 گفت خاتون با جان دل منت دارم و لیکن تو با کرده

هستی چو طوبی تو جماعت کنم که بر بکارت تو نقصانی نرسد
 با عتاب خطاب کردم وای بر تو کمر بادشمنان بکره کار
 نمکنند بجهش شنیدن این کلام و سپیدی او
 بزرید فوراً مرا خوا بانی و میان دو ساق من رفت
 قدری از آب دهن گرفته بر دگر خود مالیده و قدری هم
 بر فرج من مالیده و ذکرش را بر تبه پانیند که خون
 از فرج من روان شد و شہوت من هم غالب آمده
 چشمهایم بکلمه سرچید کفتم اما ن کار خود را ناقص نگذاز
 آخرت این خلاص کن بعد ذکر خود را بفرج من گذاشته
 و زانوی خود را در زمین محکم نموده بیکر تبه من جمله آورد که نمی

دو داور سر و صورت من بالا رفت لکن ارشدت و فرط
 لذت آن نمی اورا تنبلیا کردم و دست شدم با تنبلی
 ذکر غالب فرج من نمود چنانکه بر خست رسید و شد
 و یا بر زمین بی آب آب داده شود و دفعه واحد دفعه
 بعد از غمت ملاحظه نمودم که مرا بخون خود خضاب کرده
 بر خوراستم و کلاه خود را کبشی نشان ندادم و ابراز را بر خور
 و این مطلب برب رفیع و برداشتن حجاب من گشته
 و این کلمات را گفته تا ختم کلام نمود پس وزیر را ده ارفاع
 و حکایات این فاشه باز صفا نمود و تعجب و حیرت او
 افزوده گردید انعام و جهان پشامانوده بخانههای خود معاد

در آن طبعی کردن غیر موضعهای طایفه نموان است انهم
 چنین نوع است عسرن حافظ که صاحب بقال
 و در این فن دارنیت نهایت دشت میگوید که بعضی
 اشخاص لذت طبعی را ندانسته و حالی از زمین بستند
 و از عیش او بواسطه عدم ارتکاب ناشی است زیرا لذت
 بی نهایت از برای فاعل جماع عاید میشود بجهت احوال و حال ذکر است
 مجرای و آن صاحب مجرای صفت دیشمه باشد
 اولی ضیق و شکی اوعیه ذکر است یعنی دخول کا ذکر
 ثانی ادنی حرارت اوست در ثالث است ادال تری
 اوست صاحب این صفات یا حیثیت قبل و یا در باشد

در

خلی
 ۹

وقتیکه کشا و شد انوقت دخول ذکر شد دخول کشت شود
 بزرگتر از هرین عجبون میگوید روزی از روزها دیشمه
 لغرم تفریح مشغول کشت باغ و صبحرا بودم قصری بظلمت رسید
 مصمم تماشا شده و داخل آن قصر گشوده که ناکاه صد او ندیدم
 بگو شدم رسید با اثر صوت رفتم که ناکاه نازنین بظلمت آمد
 که در صحبت و ملاحت طاق و در سنان و جاست
 مسوره افاق قامت دل رای او مانند سروا را را برای
 جنس خود ممتاز و صورت زیبای او نیت مشاطه
 بی نیاز عذر رای زمان بود و لیسای جهان باری
 تا زین جوشش رفتار و محبوبه بشیوه کار در جن و جمال

فائق الاقران در ناز و عشوه نادر زمان با جامهای گلگون
و با جواهرهای گوناگون خود را ترنمن نموده بود و بودای سطر
جگر رده بجهنم رویت او صبر قرار زین منقطع شده پی
مما باونی خستیا رعد را بزد او را سینه دست
بگردن او کرد و سپید بوسه تو آفر از صورت او بودم
و ملاحظه کردم که هیچ فرد و سر کشی ملکیت در مقام تسلیم
اساده و سکوت او را مایه رضاد و خستیم دست از تپ
مهرهای آن پاسبان برده دیدم که مالک کینه جی است شکر
خرگوش در نهایت لطافت شل مو رغبت و نهضت
پرنوده و از فرجهای پیکشای من اگر شرت جانی و طاعت

پروان بجهت از شدت شوق خود را کم کرده بجهنم دیدن حیات
من دامن خود را بکلیف کرده و روی موضع را بکشود و خطه
کرده دیدم که آثاری از روی درانیت و پنجه فرج پی رنج کمی
نرسیده و چشم روزگار ندیده بی خستیا بوسیدم و بوسیدم
و در ربه باغوش خود کشدم و بر تپه احوال نمودم که گویا دو
روح در یک قالب شد و تیره لذت یاب شدم که در مدت
عمر از آن پیشرفت ندیده بودم بعد از محصل کام و کام
و با بس ازین در آوردم و اصل خوش آب شده و در حقیقت
صاحب یک تناسب عضائی بود و ماعنی بیکر کردن
بر تناسب عضای او شده و حیران و حیرت مرا کرد و خنای

و قدرت خدای تعالی را در او مشاهده نموده که تجسید او
 بتقریرسان برمی آید از مایشای بر تناسب اعضا و اندامی
 جسم و چاقی و لطافت و لطافت و نفیس عقل و شش
 از سرم پدیدار شدت شهنوت بوسیدم و چهار مرتبه
 کرده جسم نمود و از حالت من استغفار و نفس کرده گفت هیچ
 در خیال داری که از در طایفه نتوان مباشرت کرده باشی
 و من هم از صد نوع متجاوز از در بناث کرده بودم کفتم که طری
 ق کج نوعی را شاملند از برای من و صنف فرماید گفت
 من انواع او را میسدم تا چند روزی در اینجا اقامت
 داشته باشد و ما چون به قسم مباشرت کرده ذوق

دعای

خانی

و ضعا نموده نبای نار نشو ورا گذشت مدتی بوقی این
 تصویرات مشغول مباشرت شدیم در باب شکل اول
 محبوبه از این بحال لطافت پیش آمده بهات بشود و شود
 کار رده تا آنکه شهنوت را بخش آورده و بهنای خود را
 بالا زده معشوقه را گفته که در خود را آب و من تر نموده
 و قصد مرا هم تر کن و بادست بهای سرین را کشاد داده
 و سه ایر خود را بقصد زینای من بگذار و مرد نیز بگفت
 او را قرار کرده او مال نماید و از شدت رنج و الم بر روی
 بخوابد گاه بهو لست شده و گاه بطرف چپ و گاه به
 راست خود را می کشد و ما وقت از آن شدن حرکات

دلپذیر بیکدیگر تشرش ممکن نیست و از آن لذت جاع ندید
 و بعد از رویش برخواست که هم ای محبوبه بازین اسم
 این نوع جاع را چه می نامید گفت این را نفس لیس در بین ما
 مشهور است شکل دوم با زبان محبوبه بازین با کشته شده
 ناز در چشم آمد و آن خود را بالا زده و ساقهای بلور خود را
 بشکاف و بر سرش را بر زمین نهاد و پایش را
 کشاد داده و باز دست خود موضع زبانی خود را با دست
 تکر کرده و از ذکرین گرفته ساعتی بطرف متعدد خود مایل
 بعد میانش او حال نمود و در زیرین اتصال او حرکت
 بود تا اینکه شوم را افزوده کرده انزال شد و آن جاع ترکی

۴۰
 ترکی گفته اند شکل سیم محبوبه برخواست تظہیر نمود و بر زده
 من آمد محض طقات شہوت من بخش آورده و بر روی دو
 زانو نشسته و من خطاب کرد باعث توقفت صحبت
 مشاهده سرین او کرده که مثل فیه علاج ندیده از کثرت
 لطافت و نرمی او بی اختیار شد و طاق نیامد
 مباشرت او اتمام کرده گفت موافق دستور لعل من
 رقا رنما و اسسته آهسته بگذار و هر چون بخش بعد دوبار
 او حال کن پس موافق دستور لعل محبوب رفتار کردم
 قطع پی نهایت برداشتم که تفریش ممکن است
 که هم ای بازین اسم این طبعی را چه سینا من گفت این طبع

شکل چپ درم باز مجوبه عبادت معهود و تبار سابق تطهیر
 کرده باز آمد و بنای ملاعبه و ملاطفه باین کدات نایکه
 شتوت رو داده حالت من را مشاهده کرده دمر و پیر
 و سرین خود را بر ساخت و بنایه بجانب من کرد و گفت
 که در خود را ترک کن فوراً طاعت کرده جمله نمودم تمام ذکر
 خود را قالب نمودم و از شدت ریخ جو هست فراریا
 نمکد ششم با قوت بازو مانع شدم با بحال صفا
 انزال شدم و اسم این نوع جماع و طی رفعلی میبایست
 شکل چپ باز مجوبه تبار معمول تطهیر کرده ساعتی بپرا
 کرده بنزد من آمد بنایه باز و پشته و در بانی کرد نایکه

نمود

شتوت بر من مستولی شد بر پوست خیم شد و دستای اویش
 بر زانو ساقه و بر من گشت که ذکر خود را ترنا بعد بر سرین
 بسته بسته بگذارد با قوت تمام او خال که با دتو خال
 مجوبه رفتار نموده و تر ذکر را کم مالیده با قوت صلابت
 مثل با دیکه بر دوی و زود و صد اکسند جمله کرد و صغیر ذکر
 با صدای سرین متصل گشته و باین نوع کار را صورت
 داده انزال شدیم و این و طی را صدای نامیده نم
 شکل ششم مجوبه بر تخته تطهیر سرپون رشه ساعتی وقف
 نموده بنزد من آمد در حال زانو بر زمین تملاده کونش را
 شال طایوس نشان نموده و با دست خود در خود را

و بادست خود بر دین و بر شش کد آتشه قوت داده اما
شد فریاد نمود که ای بی نصاف بکش که شوخم جویم حرب
امر او را خوانایم و قمر و قول او کنیم که چوب نجشش
او نشود که در این بین انزال شدیم و هم این طلی را طبق گفته
شش هشتم باز تبار سابق مجوبه تبسینه نموده سر پاسبان
و بدیوار کتیه کرده و خم شده بچرخن سرین انکار نموده و بر
هزاره کرده که ذکر خود را با سرین بن مغابل کرده اذخا
کن فوراً پروان بیار و مجدداً اذخا کن و باد سورا
او را خوانم و تا آنکه انزال شد که نذیر ازین طلی
نمیده بودیم هم این طلی را مطلق نامیده اند

طریقه

شش ششم این دفعه در صحن مباشرت تمام انزال شد
ولایت خود را پروان آورد و ملاحظه نموده دیدیم که ذکر نمودیم
باد زهری رنگ در آورده و جس قوت ظاهر شد پس
و اسم این نوع طلی را ستری نامیدند شکل هم
محبوبه نیز در نزدین آمده با صد عثوه و نازم بهشوت آورده
و بر پشت خوابانیده مثل آنکه شمع بفاشوس گذارد
شود آلت خود را بر بقعه او گذاشتیم بعد از سه مرتبه بکشته
و خم شد من نیز در پشت او با بر این طریق انزال شدیم
و اسم این طلی را الوبی نامیدند نقلیات
زین خاص سخنانم نقل میکنم که بکوفتی جاریه فریدیم

و با او خلوت کرده و تحصیل مراد خود را او مباشرت نمایند
 گفت طریق جماع را بلد کسی که ششم آداب او را یا دو نیم نام
 جواب داد که لذت جماع در آنوقت حاصل میشود
 که در وقت مباشرت مجبور را بر روی پشت خوابانند
 و دو ساقهای یمن او را بپا برداشته بعد از آن خود را
 اذخال نموده و تماشای دخول و خروج ذکر کرده و بعد
 بکثرت توقف نموده مجدداً مشغول باشی با وقت تیر
 با نزال دو وجه وارد است یکی یک ذکر را خارج کرده
 برافش کناری و دیگری آنکه بر سر پیش اذخال کنی با یک
 انزال شوی اسم این جماع را اربابان جماع ذوقی در بر دارند

از هزار

اقرار سمیع کسانی است که راضی بر وظیفی در پیشوندشان
 رنجی و جشی است و بعضی از مردمان که شصت شان غالب
 میشود و بعضی جماعت از فرجهای تنوان بشوات آنها
 نقصانی نمیرسد و بعضی از فرجهای بعضی مباشرت طریقی
 تنوان میباشند یعنی گاه از فرج ضعیف میروند
 و گاهی از سرین ذوقیاب پاشد اما بعضیها صرف لذت
 دوست شده بجز از فرج سایر وضعیهای جماع را خاطر
 نمی آرند و بعضیها محبوب دوست شده فرج فی نظیر را
 دوست میدارند و نفس بد فرجام ایشان برود برایش
 میشود و طبیعت مجبور زنای فرج سیم که مانند بقر است

عفت کرده بهان لواطه میل زیاد دارند از صاحب
ضایع و وقت شناسان این فن و ارباب طبعیت
این فن که هر ارجمه مشاهده نموده اند و بنین تصریح عو
شان فرج را نموده و وطنی اورا باین ترخیص داده اند
و بهما متعدد مرسوم کرده اند و ان صاحب فرج که کشته
شده است با سبی با جاب تبحر عدد و حرفها مثل
بریکلمه است که آن کلمه دلالت بر بخت قدر و علو شان
فرج دارد پس حالا از بهما مشهوره او کی است که
کس کشته میشود این سببت که در وقت حساب نه
نقد او شده از نام دی کلام و مو اهب طبعیه و نماند

۱۴

این هم در وقت حساب کردن این قدر و معنایش
در بخش پاک کشته می شود و سبی دیگر کسر جاد است هر کشته
میشود و عدد این است شش با این وجه با کلام مطابق
نعم و این کلام تبحر بنقد کرده که بعد از لفظ حرفها مثل میشود
و معنایش یعنی صاحب نعمت و از بهما مشهوره ان
یکی بفتح فاء فرج و در اگر تصحیف شود فرج میشود و اگر حرف
اور جمله نمائی است در این عدد میشود مقابل نعمت
میشود این قدر کرده که معنای او در حس و لطافت چو شون
کشته میشود ازین سبب بعضیها بفرج چشمه روح و لذایذ
که در وطنی او حاصل میشود بجزی غیر قیاس میشود

بر اهل طبایع مخفی نباشد حکایت طرفه از غریب
 سر علی نام ذات نقل میکند روزی ارخانه خود
 پروان آمدم بقصد نشستن در ب خانه اما گاه محبوبه بشیوه
 کار خزانان فرمان با صند عثود و ناز رفتار کرده و از
 دم در عبور میکرد و فکده او را دیده بقصد لطیفه کشتم
 ای جان من کوچک خانیم سخنانی شنیدنی دارم اما
 میل داری توقف نما تا بیان کنم گفت بفرمایند
 تا جمعا شود آغاز تقریر نمودم ترجمه تقریر بر این مبحث
 کاشم که موجب شنی است بر قامت دل شتر شتاب
 دارد و پیش سر کنون افتاده مثل دست بریده

اوزان

اوزان شده و سر خویش را با من انداخته سرش
 بزرگ است لکن چشم ندارد و من دارم و ظاهر میگرد
 اما پانی ندارد و با هر کس آن لغت دارد و نقش جان جان
 دخیل سینما صیحتش گاه خون میکند و نقش نزدیک است
 وقت حرص کبودی شود و او بر بارش شب است و از غرضی
 یکجوب از ساق بالاتر شنی است بر او شپه کرده اند و
 بر کوه دالی فرورود و از چاکلی پروان می آید باز دخیل میشود و خود
 از شکری لذت و از باب قدرانی است و از خلایق او عزیز است
 و من این تقریر را تا تمام رسانیدم قسم کرده بر زدم اندازش
 نقاب برداشته گفت من نیز برای تو تسیر و حکم کرده اند

ان چشمت منور کرد این را که نه بدشوارش کشاد و داد
 و دوش را بالا زده بتداری زیر پر این او ظم و مکافاتی
 که مثال موم عمل یعنی ناف دلکشایش ظاهر کردید و
 دقت کرده پامن نظر کردم فرج زبانش را دیدم مثال
 سرخ گوش کرد پاک لطیف است که صلا امارتوی در زنا
 ریش پد انودش بفرسید و صاف فرج بکینه
 هما بود که صانع قدرت با قلم اشکت از زبانش
 کشاف داده و نصف شده و تا یکم حص دین آن
 حالتی رسن رویا و حیران و مدوشش شدم و نجات
 مرادیده ناروغشو بکار برده ابیات و اشعار ناسمج

کلمه

کشم ای نازنین چه بود قدم زنجیر فاسید بکجه با شریف
 آورد و از صحت دل آویز شما مخصوص باشم و در باب مجت
 صفت بار که مسید انم بکار بریم قبول نفرمود گفت
 ای حبیب من شوهرم ناظر سلطان میس باشد و منزل
 ما نیز آمده و فراموش است شما قبول جنب فرمود
 بیاید تا اینکه صفا کسب نامم از ما وعده خواسته بخا
 خوش روان شود من نیز داخل خانه شدم لباسهای پاک
 پوشیدم و براه افتادم خانه او را پیدا کرده داخل شدم
 و اتفاقا در میان راحت قصر سلای که آبهای صاف
 مثل سلسل از هر طرف قصر از جویها جاری مثل فردوس

برین ووضعی ابی بطرم رسید که آرب حیات لذیذ
 و اقلام و انواع سکهای رنگارنگ مشغول شایوری بودند
 با هزار و نوازی محبوبه پذیرا استقبال نموده در پهلوی
 خود نشانیده و برین و صباحت ای ماه رونظاره
 کرده جبران بر سر و قد و سیاهی چشم و بارکی میان فتنه
 سرین او شده و فرقیه آن پری روی کشته کفتم
 نظم ای تازه تر از برگ گل تازه بر بر پرورده تر از آن
 فردوس بر بر دریم جرداری و بر با چلیپا ماه تو نیز
 اندر سیمت بر بر برین روی می سجده بردای بت سرری
 تر با چلیپا بر د حاجی به جگر بر باری در انوشش کشیدیم

۱۱۱

و از لعل لبش بوس میگردم و بیل و مجسمه زیاده می شود
 محبوبه نیز نیاز عاشقانه مرادیده برین عطف و تقصدا و
 افزوده آلات زعفران شارت نمود و همیا آورد و ساقان
 کهنه بی وادون مشغول شد و باده کف نام پوشیده در حال
 محبوبه تا رطوبت بر دست گرفته بنوشن مشغول شد و این را
 می گفت پایا میزد پدرمان عاشق لب از حیرت
 جان عاشق مرا نیز مجسمه بخش فروش آورده آه و ناله
 و خرن و اندوه باطنی را و دسا کشته و محبوبه مراد
 حالت دیده در همان ساعت بطبوع از دست اندخته
 و دست بگردن من حایل کرده گفت ای جان من از برای

چه آه ماله سینمائی از بجه ذوق و ضحایان بکمان آمده
 این را کعبه دست اندازمه از بند شلوار خود گرفته و من
 نیز تر این او را از روی شگوش برداشته دست برهنه
 معلوم نهادم و کفتم ان مطالبات که در باب ان جا بود
 مرده که در درج خانه کفتم ملاحظه نمایند در میان دوسا
 من چه نوع با غیظ و غضب استیاده تر صد فرمان است
 که ارجاع شایع در شود گفت ای کیدی سخره در چاه
 هستی و این کلمات را شنیدم از کثرت شوق در غم
 کشیدم تا که دردم از عذاب کفارشس بوسیدم و بیا
 ناکشس را بیدم او هم نا عثوه تا کار برده شهوت

۵۴
 بکرت آمده در همان حال میان دوسا قان با زمین شته
 و ان جانور را بجه بلوین که نرم تر از پر نیان بود می مالید
 دیدم که خفته است از هر بر نرم تر و از عا غصیه تر و از ول
 عاشقان جهان کشیده کرم تر بروی در پنجم و تیغ میانی
 اندر غلافش پنهان کردم تا ساعتی در محراب او بقیام
 و قعود و رکوع و سجود مشغول بودیم غنچ دلال مسکود
 تا اینکه انزال شدیم در باب حکایت نسوان و شهوت
 مرد بیان میشود از پادشاهان سلف و خلف یکی دو حکیم
 شهاب کرده بود روزی از آنها سوال نمود که شهوت
 نسوان زیاد است یا شهوات رجال جواب فرمودند

که طایفه نوان هر قدر ضعیف تر باشد
 غلبه بر جهان دارد پادشاه گفت دلیل مذهب یا دین
 اقوال شما باشد در پیشگاه سلطان عرض کردند شایسته
 است زنی دیگر و متصل شود بر جاع کثیره لیکن مرد هر چه
 شنوی باشد پسر از پانزده مرتبه مرکب نمی تواند شد
 باز سلطان سوال کرد دلیل نیکبختی زن از مرد کمتر
 فیل است صحبت جواب دادند که نمی نوان از صد
 نازن شود و لیکن نمی رجال از یک شش خارج شود
 مسافت عروج نمی رجال که از نظر اوست قریب نزدیک
 است ولی مسافت نزول نمی نوان که از صد راوت

خدا

بید است بعضی با گفته اند که شنوات نوان غلبه دارد بر
 مردان لیکن بحکم عصمت و حجاب که دارند شنوات خود را
 ظاهر نمیدارند و مردان از زیادتای عرض زود رود
 احتیاط می شوند ولی مردان تا وقتی مدتی که سولت
 شباب رو بتزل آمد بقضای وقت نقصان
 می یزد لیکن زنان بخلاف مردان است هر قدر پیر
 باشند نشانه ذکر میشوند همه اوقات درین تمام باشند
 نقل کرده اند که یکی از حکما در راه میرفت غوغای طوطی
 جمعیت را دیده که محل عبور ممکن نبوده در گوشه پناه
 ملاحظه کرد که یکم و با زن خود نزاع مینمایند و آن

و از هر یک که پیش چشم شمارا چه فاد و هست که خود را
 منقح و رسوا کنی از خاتون احوال پرستگار
 ناز و شایسته و این طالع را بچه به از خانه پروان کردی
 باری که کشیدم و در صلاح ایشان ساعی شد خاتون
 گفت کار را صلاح پذیریت بدیل آنکه این مردمان
 کتب را بمن در آید پس با نری و با چنین کشا ده
 نصایح بود منگفته شو هر فلک تسلیمت نموده بعد از آن
 هر قدر قوه داشته با خاتون معاشرت کرده باسل
 او رفتار نمود عداوت و خصومت باطنی از نهاد زن
 پروان شده محبت و مودت پوست مردم با بدعانی

از قلم

رفتار نمود نقل شده حسد نام که در عصر معروف
 و در تازی شود آن بلد بود جنبی ظریف و شوخیت
 و مجلس اراد اکثر مجالس و محافل دعوت میکرد شد او
 نقل میکنی که یقینی در جانی وعده داشتم در آن سخن
 و ارد شدم سه نفر شخصی شسته با هم و در نزد هر یکی
 دختر صاحب جمال که در حسن و نظر رشک خوشد و قمر
 در نهایت صباحت و ملاحه شل در بید خورشید جرج
 و جمال شان تحسین کرده از ایشان نوال نمود کم شدند
 یکی مصری و یکی دمش و یکی مغربی و یکی مغربی در حال عمل
 و تناسب اعضا داشت در آنوقت بر بلاغت سخنان یک

مشغول شدم صحنهای دار بر کجایات و بر جاستهای میسوزم
 به بهانه صحبت ناشای عذارش نمودم و جرس و جمال
 او تخر بودم صحنهای مغرور میگفتم تا وقت خواب در جلوه
 نبود تا اینکه هر یکی فردا فردم بود و در آن کار گرفته خوابید
 و در زیر پای مغربی جای نشان دادند جرس سرخوشی خوابید
 پس مثل شیشه که آب صاف و خنک رسیده باشد
 خواب صلا چشمتی من نیامد پس جای خوابگاه مغربی
 بطرف دیوار بود پس از آن خوابگاه که بر آن نازنین تعب
 بگویم پس بنا کردم هتبه از جای خوابگاه بر کشن ناکا
 محبوب پدار شد حرکت نمود آن حالت را دیده حالت

تا چه زاید بخت برگزیده ام این شب کیسوخون غلطیده ام
 کرد و نام مرا شنیده بزواج استمه مرا صد دارد احمد چینی
 جواب داد که احوال معیوب است گفت ناله چرا میگری
 خود را اظهار نکردم بخون برد که من کر سینه بستم گفت
 به هم در پیرون را کولات چتری است از برای تو پا و دم
 کفتم هر چند بشناخت است لکن مکیطری از برای من
 پا و دم شاید بول کنم رحمت یامم ز خواب استیج
 از برای من آورده سراپاستاد من تماشای سابقهای
 سین که مثل بلور درخشیده بود و سرین مثل مثل شیشه
 کردم حیرتم از خود خست یار از دستم رفت و بچه آورده بود

بخت کز خم ناکروم ببول کردن تبسم کنان کفتم خیم حسیرت
 کشید لکن این طرف که شما آورده بر این موافق نیامد تک
 شد مدارک غیر این را به سپید کی دیگر را آورد بول کردم
 کفتم از محبت های شما خیم شرمزنده و نفعی دارم خوان
 از زدن زنجیر سپید پرون رفت و من هم از عقب او پرون
 رفتم و برین گفت همه است تو چه قدر بزرگ هست
 کفتم قربانت برم این ایر خود را بر حق لیسور تو خواهم گذاشت
 ازین شوق کمزین آب بر دوشش آمد گفت یار خیم
 داری کفتم بچانه جای این کار هست جای دیگر فکر کرد
 گفت جای دیگر صورت نمی بندد اند شدت شوق درگاه

نیمه

نشست غنیمت دهنم پس دست برده کمر او را بفشردم
 بر زمین برآدم و شلوار از سرین او تا خال در کفتم بپای
 بمیانقه و غنچه دلال و سخنان باریک مشغول شدیم نگاه
 رکمای اوست کشت و مرا شوق غالب آمد باقی
 او را بدوشش کفتم خزه خود را بر حق لیسور او دخیل نمودم
 بر زدم شلوار آن مهر روی و دیدم جفته از دل عشاق از رفتن
 ساکنین تنگ تر نبی اند روی فشردم کشت کربان شش
 کریمه ات از خیمت گفت از بهر آن نبی در چیت آن صندلی
 مارا شنوده بدر آمد مارا در آن حالت شاهده کرد غار
 خشم نمود پاره بگفت و عده کشتند داد بر جنت خواب

خود رجوع کرد و بنهم نجا بجا خود بر شتم الحاصل چون صبح
شد قرار بر فراز خنیا نمودم و بار فضل کرده اند کسی از قون
سنوات که که تحریک شوت با صحت جواب دلاکلیه
و بادست بازی کردن و صدای مجوبه را شنیدن و
باغچه خوب نو نمودن و با صورت خوب صحبت کردن
و کسانی که اقدام بر این امور است نمایند که یک شوت
خوب است گفت که شخصی تمولی بود و اسم او قون
در نهایت بچه باز و نامارده را دوست میداشت پس
توسط شمع بخدی گیر آورده و شمع بر ایاغی که جمع شجار
و شمار او از قبل مرکبات بود و اسم آن باغچه مشهور را غنچه

بر صحت

پور حال بود شیخ سربین او را دید که چون تل سربین بود
شیخ می لرزید و می چند شوش میفرود و شکامین مانند هر چشم
سربین او دوشه میگفت دوست دارم که کودک سربین
پس داده لب هر کجا زین کی می مرا انجا طلب با سربین
سید کرد چون تل سربین با میانهای زار زار چون صاحب
پس چون گفتد فرزاده بود شیخ گفت بیا جاع گفتد و زنی ار
برای تو یاد دهم این گفته خشم شد و چمن خود را بر زمین
گذاشت که با این جن سربینی تواند احوال نماید گفت یا
اینهم که شیخ از شیوه فرعونیت گماهی با شیخ کرد شیخ
چنانکه اندید بود شیخ حیل تصور کرده برقیق گفت ای قون

این پسر را من تصرف کردم ولی پسر بغیر از معاوضه و مبادله
بجزئی دیگر رضاعی نشود من هم مبادله کردم ولی این پسر هنوز
بجد بلوغ نرسیده است نتواند دخول کند و قرآن
پسر امر را بهمان باغچه برده و شیخ در کطرف پنهان شده
با خود گفت آن چیزی که من خورده ام و تنگی اورا چشیده
ام در بنی من است و قرآن سحر را بر زمین گذاشت
و بچه برپت او رفته کار را در صورت داد چون نوبت نماز
رسید پسر را زخمی نشد و قرآن این حالت را دید
در عسر خود هرگز این شیوه را نخورده بودم یک پسر
دو نفر امر را سازر تصرف نماید حکایت

۶۹
که چپ دزدی برای سرقت بخانه فرستاد و جمع خانها
گشتند چیزی در خانه بجز زن و مرد پسر و یک کوسند پیدا نبود
لیس فی الدار غیره دیارشی از قبل با سس است و است
نیارند و خانه را خالی دیدند و از آمدن خود نادم و شامان
شدند با هم دیگر مشاوره کردند و در میان آنها یکی گفت که اگر
سخن من را بشنویید اول مرد پسر را بقتول میاریم بعد بخند
و بچه کرده کباب نموده تناول میکنیم و در نزد ما شرابخانی
است میوشم یک شرب را بهش طرب ملبوس و لب
می پروانیم همه قبول او متفق شدیم در آن صین خانیم
پیدا میشود مرد حکایت را بان بکنند زن بگوید

شنبه مولى از دست ماچه برمی آید صبر باید کرد و تقصیر
 باید داد و مرد گفت کوسند نقل منبت کار یکد تا بنو خواهد کرد
 تو تحمل خواهی شد و کنگوی ایشان را از دماغشند و این
 کار دست کشیده فرستد مرد احوال زن را ملاحظه کرد
 گفت از برای جماع کیش بقتل تو سر خود رضا شدی پس
 بعد از آن پسر جماع زن تمام و بناید کرد در بان
 اوقات لذت جماع زنان که حسیلی محفوظ و باقی می ماند
 معلوم باشد و مخفی نماید که دقیقه نشان این فن چنین
 ظهور آورده اند اوقاتیکه بزبان سوز مزاج و تعامی غرض
 میشود در آن چنین دوا می ایشان مافوق از جماع نیست یا

تهیه اصلاح بدن ایشان جماع کردن ارشاد بهتر و خیر است
 که هر قدر جماع زیاد شود عسر ایشان دراز خواهد شد و در وقت
 جماع کردن از برای مردم لذت میدهد خصوصا در وقت
 رویدادن تم و غم با ایشان در این چنین منی را جذب میکند و
 تن ایشان بخوبت پیدا میکند و اوقاتیکه تب عارض میشود
 جماع اوقات از سایر اوقات او بهتر و لذتبخش تر خواهد بود زیرا
 بر پس حرکت شفتین فرج که بهم دیگر سائیده میشود و بخوبت
 پیدا میکند و سفت شده رطوبت را جذب کرده پاک
 میشود خصوصا هر قدر زیاد بول نماید بر پس طهارت یافت
 کس میکند در بان پس و محبت طایفه نسل و نیا

حفظ آنها بوی مردان در آنوقت که در نزد زنهای پسندیده
 و معروض می شود که با سخاویت و با شجاعت و احوال ایشان
 صادق باشد از سخن خود تخلف و تجاوز نکنند و در نزد
 و در نزد زنهای مزاج کرده و سخنان لطیف و نکته های لطیف
 بگویند و عهد خود وفا کنند و در مقابل از ایشان نیاز
 و بخواهی ایشان تحمل باشد و با سهای خود را با ملقه
 و پاک نگاهدارد که در نظار ایشان ظرفیت و لطافت
 بدن باشند و در پیش زنهای شخص پسند دار تر
 ریش دارند اگر آرایش قرار که مسطور شد زیاد یک
 بوی این طور شامی می نمایند از جمله آنست زنهای

بوی

بوی مردان نیست که مردان باید آنها صیقل از زمین ایشان
 بوی بد ایشان می شود و دوی اتمال بکنند که زلف بوی بد
 و هر چه زلف خودشان را بزنند و بویهای زلف را بکشند
 و کلاه را زود عوض کنند و از بوی بد شتاب نمایند و با
 ظرفیت و زلف پوشند و نام عطر در این طیب اتمال
 بکنند البته این طور آنها صیقل زلف طالب و غلب
 میشود نفقت که یک زنی از دختر خود سوال نمود
 که این در چه وسیله محبت تو به شهرت چیست جواب داد
 که همین در و دو تو هر چه از هر که سنوز ثوب و جامه سفر را
 از تنش می نیاورده در را حکم نموده با من با شرف و شوق

جماعت شد نظاره کرده دیدم که از بسکه جماعت کرده و ذکر
 مثل چار نمود کرده در آن شدت حرکت ذکر خود را
 بر خرم و نشست بر کونم و زبان بر دهنم نهاد و حقیقت جماعتی
 که لذت آن با غر غم سر نخورده و لذت منور تر و عجب جماعت نام
 نموده بود که مادر در خیمه کشیده که در درمرا افزودی و شوت
 مرا غمخیز آوردی ساکت باش که تیرسم شوت مرا
 هوا که بکشد نفقت که از سلاطین بمنده و غصه خود
 این خضر حکیم روپل نام سوال نمود که شوت نسوان چنانچه
 تسکین می یابد شنیده ام که بعضیها حتی میکنند شوت
 او ساکن میشود بیان نمایند حکیم فرمود بر شما و طاعتا گفته اش

روش کرد کاسه پر از آب بروی اش گذاشت آب بجای
 آمد و با جوی آب را بهم میرزد و جوشش آب تسکین نیاید بعد
 قدری آب سردی بروی او ریخت بعد از جوش ساکت شد
 حکیم گفت که شوات طایفه امانت حکم آب را دارند مادام
 که شوات زن در حرکت است آتشی با و وصل نشود و با مردان
 ساکت نکنند ساکت نخواهد شد بعضیها که با حتی مدار میکنند
 دستان بردا میزند محض رفع شوات حتی تسکین نمایند
 پادشاه بهجه طالع محقق شد انعام و جان زیاد و حق او
 فرمودند در میان جماعت کردن با زنان و اوقات آنها
 بحسب سن معلوم میشود که جمله طببا که بد قایق طب عار

و دارا شده و ظاهر عمل میکنند و خلق را از لذت جماع
 کردن نمی فرمایند و زعم آنها این است که مخصوصا جماع
 به بدن انسان غایت ضرر میرساند و مریض مسیما بدو
 پرت کند و لکن اختلاف است در میان بعضی عقلا و نقلیه
 باطل میدانند و میگویند که شما چگونه جماع را
 فوت میکنند صلا فوری جس و جمال بپایان وارد نمی آید
 و بعضی تا که جماع میل و غریب تمام دارند و مداومت میکند
 بعضی علت باثبات عارض میشود در زمان فعل ریش آنها
 سفید شود و اصل این است که جماع کردن پربا و شجاعانه
 مریض و ناخوشی دارند احوال ایشان را کمترین نقص

در پناه هر کسی بحسب سال و لایق قدر خود رفتار باید کند
 بشرطیکه با آن زن که تعاریت میکند عود تمام داشته باشد
 و مجوبه باشد زیرا تفاوت مجوبه خود با غیری فرق دارد
 اگر غیر باشد بوجودش صدمه میرساند از سی سال که تجاوز
 کرد بچهل رسید مزاج او معتدل میشود در راه سه دفعه جماع
 نماید از چهل سال که گذشت نسبت که رسید بحسب قوت خود
 اگر مسرت و نشاط داشته باشد همراه دو دفعه باشرت
 با خیال کنبه و فیکه ارضت بهشمار رسید در مدت
 یکسال دو دفعه و یا سه دفعه تعاریت کنبه اگر قوت
 و شهوت او بحسب سال خود زیاد باشد چهار پنج دفعه قدا

کند عیب ندارد و بال نود که رسید جماع به چوبه مناسب
 نیست و از قاعده خارج است از قوانین قدما کسی دخترش را
 بشوهر داده و نصیحت میداد و میگفت ای دختر عزیز من نایکه
 شوهر تو نزدیک تواند و غم جماعت و مباشرت با شوهر
 باشد تو اظهار عشو کن و باز بکار سیر تا فریاد میل و محبت شوهر در حق
 تو خواهد شد اگر از دست و پا از حرکت بگیرد بطرف خود کشد
 تسلیم شو و اظهار ثمان و میل نماید در آن وقت تا زغره خود را
 بخرج بده و ویشکیه ایر شوهرت را با شدت و صلابت
 دیدی شکست را برافتن بال نایکه از دست تو بگیرد و موضع
 معاد تو بلند نماید مثل فی ثکر با عجب و میل تمام بکین

۷۴
 او اقدام کن تا وقت ادخال غنمای شہوت بگیر و محبت بیز
 بگو و کمر شوهرت را بگیر و سرش را بگیرد دست متصل نماید و روی
 ناخدا گرفته دقت نماید که نخست او را در بطن کون او است
 آورده در صحن حرکت جماع نخست تو بردارد و داخل شود و در وقت
 جب تو بخوابد خود را بطرفی بکشد و در صحن حرکت دگر او
 بیرون آمد مثل قاتل که خود را مری برساند با مضطرب است
 جب دگر او را بگیرد و بر خود ادخال نماید و نیز گفته ای غیر زوج
 روانم محض بجهت حفظ خاطر نوجوان خود را بر تو فدا حشم
 و تحمل رنج و مشقت شدم تا بر این منوال کار را در صورت
 داده و ذکرش را بیرون آورده و فراموشش را

کشته و شاربده پاک ما اگر باز برکت آمد بداند که عهد و اسیر
 برجامست است البته برای او رخا کردن و غیر کردن و اگر
 هرگاه بی حالت و بی میل شایده نمودی بگو از برای پادشاهی
 و تخلفی رویداد بر دنیا دو دفعه جمع خواهی کرد و خیالات را
 از خاطرش برون کن و بنای دست بازی نماند نیکه
 شوهرت را بر میل پادشاه و شهوت تمام که حاصل آمد
 باز ذکرش را بر فرج زبانی تو میخواند به بند تو بر بر روی تو
 او نشین فرج خود را مثل کلاه بر سر ابریش بند و مظهری بر پیشانی
 کن بر تو که گفت عمل نما از قرآن یک مفسر و روا
 که جوانی در آن پست ساله با من لاف دوی نیز دور افتاد

برین نقل نمود که من این قایم را بر پست پاره غوس رنج نمود
 و در خشت خواب مصری خوابانیده و هر چه قدر من با او
 تقارب نمودم که است خود را اذ حال نمایم او قریب یک ربع
 بلند می شد و در آنوقت برین لذت و شهوت عجیب بود
 گویا با دشمن و نژاد ساله جماعت نمودم و در زیرین خطیب
 میکرد و تهاش می نمود و گاه ناله میکرد و صدای از جگرش
 بلند می شد و لذت حاصل می نمود که بغیر زنی آید بعد از
 مدتی زنهای بغداد این نوع جماع را یاد گرفتند و لذت
 تفریح دل حاصل میکردند باز قرآن یک مفسر و روا
 روایت میکنند در یک تاریخ دیدم از شما و سال تجاوز

زنی در طرف حجره قرآن راه میرفت و دعا میخواند بان
 پر کتشم نزدیک بیا چند نفر از آبا بودند چنان سخن کردند که من
 آن روز احدا کردم نمیگویم که بران تصدیق خود میداد و بکار
 کارهای خود مشغول بودند و تا وقت آمدن آن بر طرف حجره
 که توب غروب آمد نشستند و اصل حجره کشته برخواستند و رفتند
 قرآن یک مرقوم بوسیده و فریاد عانو و آرمایندهای او
 بر تپهای خیلی رفیع تایل شد و گفت ای قرآن یک
 حافظ عجب الهی زنی داد بود که آن زن حایض و عا
 کشته بود و حافظ گفته بود ای عبد الهی از برای تو خرمی
 دادم که چشم زنا تا بحال ندیده است و عبد الهی بوق

تمام دختر را بخلوب برده بجهت حاصل کردن کامل و مویها
 زنا رزن را گرفته بیان فرجش احوال نمایند اما چه جمع باها
 خود را الوان دیده و با همه نجیب ذکر خود را از زبان خوش
 بیرون نیاورده تا سه دفعه در میان فرج انزال واقع شد
 و لذت جماع را ذکر کن لکن ذوق فرج انسانی شود و مجامعت
 بر صفائی کون در زانها نصف نمی شود قرآن یک
 رویت میکند که هر کس که میخواهد اولاد زکی باشد و از خواب
 که بیدار میشود سنو زکات خواب رفع نشده باشد
 به کمال نکند بلکه قدری صبر کند که قدری حرکت بدن
 او نفس او پیدا شود پس از آن مشغول جماع باشد و قبل از

جماع موضع او را باب سرد شود و غسل بدینست اینها
 بدن او پاک و رشید میشود و بعضی گفته اند شریک از دوزخ
 تجاوز کرده است با و مقاربت خوب نیست و پسرعی
 حافظ نقل میکند که زمان شایسته شدن جماع در آن
 از سیزده سال است تا الا بیجده سال او غایم راوی
 دیگر است در عقاد او از پانزده سال تا بیست سال
 محمود غزنوی را پس این است ثالث کوزن و دختر
 بکبر و ذکر میل و رغبت تمام دارند وقت نهی میفهمند
 رن که راوی دیگر است میگوید که دختر که باید با و مقاربت
 کرد از شش سال تا نفاقت روح از بدن وقت جماع

۲۷
 است در عقاد بعضیها در حین بازگشتن از شیر تا وقت وفات
 او شیر پاشا میگوید که صاحب تجربه می دانند که در دنیا
 مهارتی نداریم ولی بنا بر وایت فردا و علان و رایت یک
 که از صنعت توچی کرمی مهارت دارد حاصل کلام بنا
 بر این خستد فانت در صورت جماع کردن بدن بی
 همان را با جراح می آورد و با نهما صحت رو میدهد
 بواسطه آنکه شخص در حین غلبه عیش که آب بخورد موجب
 حیات میشود و وصول نمی بایشان مایجات ایشان
 خواهد شد در پان یس و محبت زمان که بواسطه
 مرسل نامه زیاده میشود معلوم باشد از ابتدا شیطان

عدیه لقمه واسطه شده در پانچ حضرت نوح و حضرت ادریس
 علیهما السلام از اولاد حضرت آدم دو فرقه بود و یک فرقه ایشان
 در طاق و یکی در آو و متوطن بودند حکمت خدای تعالی مقتضی
 بر این بود فرقه که در طاق ساکن بودند مردان پختنی
 رشت و بیچهره بودند و زنان ایشان بسیار صاحب جمال
 و مقبول بودند و فرقه که در آو اسکن داشتند مرد و
 ایشان در نهایت جباح و ملاحه بودند و زنان
 ایشان کریمه نظر و نامقبول و بد رویت بر عکس آن فرقه بودند
 و صاحب جمالان این دو فرقه که با هم دیگر ملاقات میکردند
 حرب بشریت خودشان محبت و صل و علاقه جلیلی پیدا

میکردند و تمامی نمودند که کاشش کفر فرقه واحد میشدیم
 شیطان لعین از حالت پختنی اطلاع بهم رسانید و طلب
 آنها را فهمید و حیل و تیر ویرجا را برده که این دو فرقه را بهم دیگر جمع
 آورد و بصورت جوان مقبول درآمد پیش شخص که در آو اسکن
 بود رفت بر بسم خداوندی مشغول شد بنای توتک
 زون را گذاشت هر کسی که صدای توتک او را شنیدند
 حیران ماندند و اشخاصیکه در آن حوالی بودند یکی بهر او جمع
 شدند و همه زنان و مردان این دو فرقه که جمع شدند بهم دیگر
 مخلوط گشته و محبت با نیکه در دل آن دو فرقه از طریقین
 جاکیر شده بود و بجوش آمد و شهوات نفسانیه ایشان بخرو

در این صورت حجاب ایشان از میان برداشته شد بنا
 کردند بهر که حرف انداختن بعضی از فاحشه زنان ایشان
 چهار روز نمودند و دیدند آنها را طلب از آنها شد در وقت
 در میان عاشق و معشوق واسطه کم نشد و آنها بصلت میگردید
 سعی کردند بعضی عورات را در دست زن دلاله و سبیل
 قرار دادند بعضی اشیاء از قبل جناس بر داشته به آنها
 اینکه بباد امار از من فوت شود بخانه رفقه باین وسیله
 مصاحبت و مراودت اندخته سخنها در محبت نقل کرده
 بعضی بیات و اشعار عاشقانه آغاز نمودند بعد از چهار
 اشعار پاره پاره هر یک و دیباچه تمهید فاشش بیرون آورده و آنها
 بخانه

۲۹
 هم طبع افتاده از راه بر می بردند و همراه آنها می نمودند
 اگر سرکاری آورد وقت و وعده او را تعیین میکرد اگر
 سرکشی و تفرود می نمود و آنها غیض و غضب میکردند چنین اومی
 بوسید که آخرین من تو را امتحان میکنم و در نهایت
 کار نامت باید موشی را شوی کارهای که زن دارد
 شیطان عاجز است باید از شد آنها خود را کنار کشند
 و نگار داشت ازین مقوله فحش باید اصرار کرد
 در بیان صیحت با اینکه که متعلق جماع است معلوم باشد
 که شوهر با اینکه هر قدر میل محبت در حق زن داشته باشد
 زخمتا تعاقب بشود هر خود محتشش پشیمت و مقصود

هر دو این است منی تا نیکه در او عیه ایشان مجتمع میشود و
 منی باشد این است پس ساقهای خود را و کسب شود و
 شوند و هر دو تا منی انزال نشود در حث میشود و نفوذ شربت
 و هر حث بر تن ایشان منی آید چون چنین است اخصاف
 لازم است شوهر تا نیکه در صحن با شربت در جاع تا انزال
 نشود فارغ و هو ده میشود ولی برین غایت لذت است
 سید و شوهر خود زیاده محبت میرساند اما وقت با شربت
 بر جاع لایق این است صحن دخول ذکر خود بر محبوبه بنمایند
 بر عورت لذت میدهد بشناسد بان موضعها بگذارد
 و بمالد و تا وقت انزال محبوبه پس ذکر خود را خارج کند

و نوز

و شربت از طرفین سکوت بهم میرساند و یک بعضی خیالات نیست
 و دیگر لایق این است که مرد و زن بخودشان نیت بپندارند
 تیر و قطع باشند و در صحن جماع ابتدا محض دخول منظور
 ندارد بلکه صحبت تا نیکه تعلق جماع و کلمات شربت بگویند
 بگویند و از نیکه چنانکه بگویند و بعضی موضع را بگوید و بگوید
 پس بر بندگی او کشت داده و کجینه شایگانی را فتح
 و قدری از شوهر زن سپردن بیاورد و در میان دو باقی
 داخل شود و ذکر خود را بر محبوبه بپسنداند و از بازوهای نیکه
 او را گرفته با خوشش کشد و شیوه را با یکا برود و
 او را بلند کرده آنوقت مشاق دخول او باشد ذکر

بوضع زبانی او راست کرده فی الفور دخول نماید اگر باین
 سوال کسب لذت بطور جماع در زبانی ضعیف نمیتواند کرد
 و بر مردان لازم است که بعضی مواضع زنان نگاه کنند
 مثلا اقبل سرین و پستان با و ناف و تنین ملاحظه نگیند
 بلکه نظر کردن باین طرز بیا باعث نقصان شهوت میشود
 بلکه منظور او این باشد اما ملاحظه دخول ذکر خود را فرج
 نماید در بیان مکالمه باید که در شای جماعت با محبوبه با شوق
 و بغیر از آن روشیوه او نیاز باید کرد پس می رایت
 میکند که چایک بدون صحبت و تکلم باشد بان محبوبه خوب
 خفت و شرمساری خواهد شد زیرا انسان از حیوان بزرگ

۷۸
 خلق امتیاز دارد و بجهت مکالمه و معاویره و نیز شش باید که برایش
 مرید لغت و محبت میشود و حالش بهر نامناسب است که چنین
 جماع با محبوبه خود سکوت نماید و مهربانی کند و حرفهای
 متعلق بدفع چشت او است بزند که مونس است بداند باید شاد
 و سرور باعث طراوت بشهره محبوبه خواهد شد خصوصا
 بعد از جماع غایت مرغوب و تنهای مناسب است که غایب
 صحبت نماید زیرا بعد از جماع سکوت ایجاب نمیشود
 از برای محبوبه میشود و برام شدن خود را دم و پشان میشود و مخفی
 نماید که بوزیر بعد از خفت شدن متعارف قرار داده گاه با هم دیگر
 ملاحظه نمایند و عرض محبت میکنند با وجود انسان با کمال

عقل موصوف است بعد از جماع و با قبل از جماع سکوت
 کند و ثابت باشد این طور حرکت لا یقین بدان مردان
 نیست در باب محفاتی که بعضی نساب این بطور است
 است قوی نبود آورده اند که دختر را بشوهر می دادند که
 مسکین و فواید یک شب که من طاعت و کزنی آورم تا یک
 قرار و آنکه در شب زفاف مادر دختر همراه برود و در
 داماد داشت که در چند آنکه دختر را میل باشد بخوراند چون
 شب زفاف شد مادر قدری از ذکر بفرج زیبای دختر گفت
 لذت و شهوت و شکر حرکت آمد گفت مادر قدری زیاده
 بکن زیاد کرد و دختر گفت قدری دیگر را کن مادرش گفت

و غیره

صین بود دیگر نیست شایسته گفت خدا بیا فرزند
 پدر مرا همیشه میگفت دست مادر بی غیر است بهر چه
 برکت میرد از آن روایت بلکه که خبیلی صم بهر تو از بریده
 و از شخصی موقوف مردیست که آنکه در کام بهر سهارت
 تمام داشت پرسیدند از عجمه که در آن وقت از برای
 جماع فضیلت بسیار است از آن که در آن وقت بود است
 نیک بود و صراحت عشق را که در آن وقت است محبت
 کردند و در آن لحاظ در آوردند و در آن وقت که در آن
 در تابستان و غریف بسیار در آن وقت است از برای
 جماع مرا خبر ده که کثیر گفت جماع اند و در آن وقت بسیار است

عشق غضب را فرو نشاند و قروح را سودمند می‌شد و لکن
زینهار از جماع عجز گران که او را می‌ملکین است چنانکه گفته اند
خبر نشان را هر کند و بکشد و بر سیری بحام و من و خیزی شود خوردن
و با شکم بر جماعت کردن و با زن پرور بخین و عجز نیست
مملکت بعضی گفته اند که زینهار از گاهین عجز را که چه پیش از آن
بجها داشته باشد طبیب گفت بهترین جماع که است کثیر
گفت جماع زن خورد سال و نیکو روی طبع قدما رسانی
که اردو دمان بزرگ باشد که او قوت و صحت را بنفرا بچنان
باشد که شاعر گفته چه خرم کسی کو به کام دی بدست آورد
منقل و فرعی می شبی نارستان بدست آورد که بر نار

سپستان شکست آورد از آن نازون تا بوقت بهار کی
نارخواهد کی آب نار طبیب گفت مرا خبر ده از اینکه کدام وقت
جماع نیکوست کثیر گفت اگر شب باشد پس از طعام
و اگر روز باشد پس از خوردن چاشت طبیب گفت از بهترین
را صبحن کدام است کثیر گفت کل نفعیه طبیب گفت جای نمی
کجا است کثیر گفت در مدرکی است که همه که ما را آب دهد
و آب از صید شصت رک جمع کرده بر پشت چوب بریزد نگاه
خونی برنی گردد پس از آن حرارت فراج آب غلیظ سفید
شود و رایحه او مانند رایحه شکوفه خراسان آورده اند
که پره زنی را بر سید مذکور که به عشق داری و اینقدر و چوات

که داری و کده مع کن نفع حاصل نماید و اینکه عشق می شود
داری پان ناکفت ای حضرت عشق چه می شود گفتند
عشق کی است که مطلوب خود را از دور دیده خوشش آید و کی
است در پہلوی خود نشاند و بر روی او نگاه کنند و گاه
روی او را بوسه دهد و بهمان بوسه فانی شود و کی دیگر آنکه محبوب
بیان دو ساق محبوبه بر دو واریان دو پاچه خود جانوری
در آورده مثال خطوم فیل و آنجا نور ابر فرج او خال نماید
و پس از شنیدن این کلمات پره زن آه پر در آید و بگریزد
که بیهاست مرام من همین است که بیان کردید و من جو صلیب
داری و مرام من کن معاشرت و مجامعت با مردان موجب جوانی

منظور از کارش و تخریر این پنج بدیه از ترکی عثمانیه و ترجمه فارسی
این است مطالعه کنندگان از عوام و خواص و اراعه و اد
مخطوط خاص شوند و این ارزومند را در هر مقام در مطالعه و در
معاذت بنفاد ذکر العیش نصف العیش یا در فایده و اطره نجات
و مشقات و اتهامات و تفکرات و فکر کشیده و در تصنیف و تالیف
بر باب این با ناسمه تحمل باربران شده تا از برای ملاحظه
و مطالعه کنندگان به سبوت میسر گردد و نظر نگردد که این
نام بعنوان سید مشیر از سبب پایان رسید و چون این نامه
نامی بر آثار جامع و مخوی بر قسام و فعلال آن در
تسهیلات تلف من الهجرت النبویه اتفاق افتاد

چسب خوش نواب سحاب والا شاهزاده ابوالفضل
میرزا محمدت خاصه سرکار بنده کمان حضرت اشرف
احمد مجد والا عتضاد اسلمه دست شوکت که در احوال
و خلاق واحد العصر و مادر دوران در نجابت و صداقت
از شمال و قران قمار در مصائب و در محاربت یگانه
زمان و در خلعت و رفاقت سر آمد جهان و جهان در صفات
او کوشش و زبان قلم و بکم است این نه جف تو شکست من
کشم هر آنکه از ستوده خلاق او شرحی دسم موجب تظیل
کلام خواهد شد در دار السلطنه تیز در ماه شعبان صورت
انعام پذیرفت بعد از خلق الله محمد ابن محمد علی تبریزی

در بیان شہوت زنان

از غلامی پرسیدند که عفت بر بدن آت مردی چه شغل فعل کرد
مرا در پنج سالگی از دنیا خویشم بر آورده بجای فرشته در آخری
بود در سال من با آخر رسم بازی بودم از برای دختر بخود خصم
تا اینکه من دوازده ساله شدم و دختر ده ساله کردید دختر را زن
من نیک کردند و پوشیدند به شمشاد روزی من نزد دختر رفتم دیدم
که در جای خلوت نشسته بود یا اگر گریه بر آمده بود که مانند ستاره
مید چشید و بوی غنچه شک از وی می آمد پس با هم عجب کردیم
این زن را بست شده چرخ من را با زمین آمده و بر زمین نشست
و بر روی من میخیزید تا اینکه به زمین میگوشت و این زن پیدا شد

چنانچه که در است بسپاده بدست خود گرفت و با طراف
 خویش محبت میداشت و بجهت او را در خویش کرشمه او سرود
 خود کردن می پیکند و خوشین برین میالید چنانکه از برین شکار او را
 پاره کرده بهر جیش فروخت و پاره کاشش با در چوین این
 بدیدم هر دین که چشم مادر در نزدی آمده انحالت مشایده که چوین
 شد و بکرت فروخت پس از ساعی کار و خرداری کرد و در از را پاره
 و خرد پشید و داشت با من نیز لطف مهربانی نمیکرد تا اینکه
 دو ماه بر این بگذشت نگاه مادر و خرد و با جوان دلاک که سر در چو
 ارتشیدی کا من کرد و مهر بر بازار مال خود برد و بهر فرستادم
 ولی با همه اینها در بر حال دشوار گاهی نبود و در فرهم آوردن چوین خرد

نقد

شب میگردید تا روزی مرا غافل کرده بگرفت دست مردی را
 بریدند چون هنگام عروسی شد مرا با آن خرد خو به سر کرده با او بفرستادند
 هر وقت و خردخانه برداری و با یکبار رفتی من نیز با او میرقم و کار او را
 پوشیده داشته هنگام شب راف خون کوب و ز را بجای کار بست بودند
 در کاهای بخانه دلاک از او بوس و کنار بهر بندم پس از آن
 و شوهر مرد من مصاحب ماندم شخصی نقل میکرد که
 معشوقه داشت از او و خوخته بغیرم حمام رفت که شب را با پدرش
 او بر کرد چون اگر با بیرون آمده از شک و کتاب خود را معطر
 ساخته و بشوق آن کل خیار مست بود و نمیدانست که با او دوست
 بسر دست داده نگاه پره زنی پذیرفته که در دست نمیشد

داشت و دست دیگر رفته چیده داشت عسکریست چون مرا دیدش
 ای فرزند خط خواندن می توانی یا نه گفتم بی پس رفته بمن داد این را
 بخوان من رفته بگویم و خواندم مضمون این بود که این کتابست
 از زاده بسوی حجاب چون بخوانی بر شریف و صالح گشته
 و مراد عاقلست که خداوند از او را برادر دین سان که اندوه من
 بهی پس رفته گرفت دو کامی رفته بگشت و دست مرا بر
 داد گشت اینجاست انجانی بهره مند شوی بخوابم دور قدم بمن
 در این خانیایی که اگر مضمون کتاب را بدین سان که تو گفتی
 با بیان بگویم سخن مرا باور کنند با و گفتم این رفته بگشت
 گفت ای فرزند این را از نزد پدر من آورده اند که در سلامت

بهر

سفر رفته خبر ما بر رسیده و ما از او فرمودیم اکنون این کتاب
 از او ما رسیده و او را خواهر است شب روز از بهر او گریه است
 اگر بگویم بر او دست زنده و شدت است سخن بگویم خودت
 میدانی ما شفا چشم بر او موطن دادند پس سخن باور کنند
 تو خواندن این کتاب من را بخوان تا از شکر خود شایسته و از شکر خود
 ترا ثواب حاصل شود پس من دعوت عجز را حجاب کردم
 انگاه عجز را پیش من برادر زاده عالی رسیده عجز را بگفتند
 انگاه و جثری با نشاط طرب بیاید و شکر از آواز چیده بود و قهقاری
 بودین نمایان کرده بود و ساقهای بلورین را با خلیه های نرین
 مرصع زینت داده بود و پتینا بر زده با ساعدین سخن من

دل بدین نظار کمان همیز و کوشش کردن کو شواره لوله
 و عیدی از کو قمری اوخته عرقین کلک با کینای کرانه در سر است
 با غنچه و دلال می آمد با در خانه برسید مراد بر زبان فصیح عبارت
 سر برین گفت ایادراین است از بهر خواندن کتاب آورده عجز
 گفت اری صحن است پس با مروی دست در آورده کتاب
 من دیدم سر و شان از در درون بروم که با نزدیک شوم دست
 گرفته خود را در میان خواند دیدم و بخار مثل برق چنده در خانه از در
 اثر قفسه نظر مرا بکار گرفت و بر زمین انداخت و برین صحن
 و شکم مرا چهل میکوفت و بیشتر پس از آن از زمین برداشت
 و چنان شکم در انجوشش گرفت که صحنی ممکن نبود پس از آن

بگذارم چنان که نم نم مرا باشی و نه اورا پس با یک برزده در تن
 از کینه کمان حاضر شدند مرا برین انداختند و بر شکم من نشاندند
 بخشان پای مرا بر کشند و مرا چندان بزود که از خویش برقم خود
 بر جسته امی در آتش گذاشت و پیش آمده است مروی مرا
 برید پس جای بریده با من سرگشته داغ کرد که خوش بایست
 گفت اکنون بنزد کس برو که ترا بر خود مشوق قرار داده است
 و از اینکه یک شب در پیش من باقی مضایقه میکرد
 مروی از زود که در مقام عمر یکبار شب قدر ادب با اتفاقا
 شبی از شبها نظر کرد و دید که در پای آسمان باز است و شکان
 بر زمین می آیند و همه چهره سجده فاده در حال زن خویش را پدیدار

کرده با کفایت ای فلان خدا تعالی شب قدر را بمن بنمود و می
 گفت که اگر شب قدر را به بنم سه دعا کنم که هر سه متجرب شود کن
 با تو شورت کنم که چه در خواست کنم زن گفت دعا کن که ای
 تو بزرگ شود این مرد و عاقد در حال ابرش چون شاکر کن
 راست و بزرگ شد شستن تیغ است از جوی بهن خوش بکاران
 جماع کند زن از او بگریخت مرد گفت اکنون چه باید کرد که نوار
 شورت خویش مرا باین آلوده باشی زن گفت من نمیگویم که این
 سان دراز و بزرگ شود دعا کن که از این بلیت خلاص شوی
 انگاه مرد سر باسمان برداشت گفت خداوند امر از این بلیت
 را کن من این محنت از من دور گردان بسوزد دعا می آید انجام

نرسید

۸
 رسید و بود که ابرش بالیده شد و پس هر چه بجای میآید چون
 زن این حالت دید گفت مرا بتو حاجتی نمائند که تو نیز چون من
 شوی مرد گفت ای زن بمیان کار را از رای شوم و نه پسر
 مضروب تو رو داده من از خدا تعالی سه دعوت دهم قصد
 من این بود که با ان سه دعوت مرا دعای دنیا و آخرت
 برسم از شومی تو و تنای من برفت مرا یک دعا پیش
 نمائند زن گفت دعا کن که خدا تعالی ترا بهالکسین بار
 گرداند انگاه مرد دعا کرد بجهانی که پیش از ان شب داشت
 بازگشت سپیدی خطوطی و کنت ثوابا
 فیا ناظر افقه فلان دعای

باب قواعد جماعت

بهترین کیفیات جماعت است که زن بر روی فرش نرم
نخود و مرد بر بالای او باشد و بوده باشد سر زن بقدر
اکنان پائین اونی بکجه بالا و بدترین کیفیات بلند شدن
و سواری او است بزرگ مرد و شاید که این کیفیت باعث
جهرت ذکر و شانه نشود و نهی حبس بشود و فتح در ذکر بهم
برسد همچنین جماع استاده بدترین شکل است زیرا
که باعث نزول آفت برودک و همچنین است جماعت
در حال خجابت زیرا که مورت ضعیفی است که اب منی
بد سواری پروان می آید و همچنین جماع در حال نشستن نیز

انواع جماعت پنج کیفیت بر یکبر و اول بر قضا
و دوم خوابیدن زن و مرد و چوب سیوم جماعت پنجم
در حال نشستن چهارم جماعت ایشان در حال ایستادن
پنجم آنکه زن تنها و کعبه بر مرد و در آن خود دست
او بر سینه او بوده باشد اما بر قضا خوابیدن شش خست
اول آنکه زن بر قضا بخوابد و مرد در انهای خود در انهای
را انهای او بگذارد و با او موقوفه کند و کس این نمیدانم
و بعضی آنرا خاص نام نهاده اند سیوم آنکه زن بر قضا
بخوابد و مرد و پای خود را بر چربی بگذارد که مرد در آن خود
بجسباند پس مرد دست خود را بر رانهای زن بگذارد
و اما او جماعت کند چهارم آنکه زن بر دو پای خود را

بخشید و بگوید که مرد و مرد باو جماعت کند چهارم
 آنکه زن بر قضا بخوابد و پای خود را بر سینه مرد بگذارد و در
 ستای خود را بگردن مرد بیندازد و بگوید تمام مرد را بخوابد
 تا آنکه زانوی زن بسینه او برسد و ذکر مرد در فرج او باشد ششم
 آنکه زن بر قضا بخوابد و یکپای خود را در آن بکشد و مرد بر آن
 او بنشیند و یکپای زن بلند باشد ششم آنکه زن بر قضا بخوابد و قدم
 خود را بر بالای ران مرد بگذارد و مرد کردن زن را بگیرد و بخوابد
 هفتم آنکه زن بر قضا بخوابد و مرد نیز بر قضا بخوابد که رانهای زن
 بالای رانهای مرد باشد و با خیال جماع کند و اما چوبیدن
 بر پهلوی پس بر نه نخست اول آنکه زن بر پهلوی رست و مرد

در مقابل و بر پهلوی چپ بخوابد پس مرد ران خود را بر سینه او
 بگذارد دوم آنکه زن بر پهلوی بخوابد و مرد رانهای خود را بر کف
 او بگذارد سوم آنکه مرد و جانب رست او بنشیند از پشت سر او
 اندکی ران او را بلند کند و اما محاسنت در حال نشستن پس بر دو
 وجه است اول آنکه مرد در وسط رانهای زن بنشیند پس زن را
 بنشیند و بهر دو دست بخوابد و دوم آنکه زن با من بنشیند و با
 جماع استیاده بر نه نخست اول آنکه مرد کف پای رست
 او را بکشد و بر پای چپ بگذارد و فرج را دست و آنگاه دوم
 آنکه زن در وسط رانهای مرد بگذارد پس پای خود را
 بر دست مرد بگذارد و بلند شود و دست مرد او را بلند باشد سوم

آنکه مرد مرد و دست خود را با پهنای زن بگذارد و دست
دیگر بگردن زن قرار دهد و زن نیز دست در گردن مرد
کند و هر دو دست خود را محکم بگردن مرد قرار دهد پس مرد
زن را از زمین بلند کند و از برای هر یک از این کیفیات
لقبی است که با نموسوم و در کتاب باوند کور است گویند چه
سر زن با پهن و در بر او بلند باشد برای جماعت بهتر
در رسیدن ذکر تقعر رحم او پشتر است جالینوس گوید
جماعت در روز نذیر و خوب تر است از جماعت در شب
زیر آنکه بدن گرم و فراج صاف است و زن هر چه راه میبرد
و ضرب و آمد میکند فوج او بکمرکت میاید پس حرارتی در آن
به هم میرسد لهذا منی را با پهن می آورد و فصل در اموری

چند

چند که هرگاه مردانها را ملاحظه کند شهوت او حرکت میکند
کمی برنگی و دوران در بر زن و بغیدی ساق او و فوجی آن
و لطافت قدیم او با نرمی گوشت آن و انار پستانهای او
و مارکی که او در رازی گردان او و آما زن هرگاه ذکر آید
بر چند فوج او منبسط میشود و هرگاه از زیر خجسته حس کند
مفاصل او است مشدود و گاه ذکر بحیم او برسد شهوت او
بچشش میاید و هرگاه آن را بدست بگیرد لهای فوج او
و امی شود از میان جسم او اصحاب باه گفته اند تپیر
جماعت مرد و وجه است کمی طلق با علای بدن و دیگری
با فضل اما آنچه متعلق است با علو معانه است و بوسیدن

و کندن و کشیدن و شمار و چشم و آنچه متعلق است با سافل پس
 داخل کردن گشت است بفتح و دس که شوق با طراف فرج
 و ناف و جنب باندن کفل و بالای را نهما کلمه انداول
 بار که زن بری با او جماعت کن بلکه ساحتی ما او نیا کرد
 و او را بوس و بوکن و در فعل کبر و سر او است که زن شو
 باشد و چرخ خوشبو خورد مانند مل و نیک و سر او است
 از برای ایشان که چون از جماع فارغ شوند با هم مصاحبت
 کنند و هم کبر را بوسند و یکدیگر را شک و بغل بگیرند و هم
 هم کبر را تن نمایند و زن در کبر مرد فرج را بدست بگیرند
 بجهت اینکه این افعال باعث طایه و ایثار شهوت است
 و کمان کرده اند که کبوتر در حال جماعت حرکت و تباری

وار و که بعد از فراغ سستی با و روی نیند به بلکه خوشحالی میشود
 و متعش میگرد و بال خود را بر زمین میکشد و سینه خود را بلند نماید
 و لطیف معنوقه خود میسرود و مادام خود زمین را مسح میکند صمیمی گوید
 لذت زن بوسه است که زن زبان خود را بدین مرد کند
 که از حرارت زبان او زبان مرد گرم شود پس آب و من زن
 و حرارت آن بزرگ مرد پائین میرود بلکه بفتح زن نیز تا شریکند
 پس شوق و شهوت ایشان زیاد میشود و فعل جماعت قوی
 میگردد و آب و رنگ و حسن زن زیاد میشود و بعضی گفته اند
 که بجزارت و آب و من در معده جمع میشود و باعث زیادتى
 شهوت خواهد بود از قبل زیاد شدن زرع هرگاه آب بان

برسد و شاید که هر طوبت و حرارت بزرگ و فرج نشان تاثیر کند
 بندی کوی دمناس مرد بر سر غمت دراز و میان و کوتاه پس
 دراز بقدر عرض دوازده گشت است و میان بقدر نه گشت
 و کوتاه بقدر نه گشت است لیکن بعضی از دوازده پشتر و در
 بعضی از نه گشت کمتر است گفته اند که شانه زنیکه بر جلع
 حریص و از آن بسیار لذت می برد زنیست که هر وقت بدن
 او را لمس کنی حرارتی در آن بیابی دمناس و سرخ و گوشت بسیار
 او صلب باشد هرگاه دست بگسل او بگذاری صلابت و سلا
 در آن بیابی پس کسیکه با هیضات باشد فرج او تنگ خواهد
 بود و دو صفت دمناس زن نشانه اوسعی فرج و تنگی آن صفت
 یکی است عسی بر زنی گفت چرا شوهر نیکو گفت که میترسم

از بخت

که خنیا را خود را بر دی بستم و از عمد خود شش من بر
 نیاید گفت خنیا تو صفت گفت دگر میجویم دمناس
 کش ده و بر پاسبان غلیظ اعروق ظاهر آن کرم باطن
 آن خنک طویل القامه که پهلوانه نکام زنجاستن شد و در وقت
 خوابدن کند جسم آن پر و زرد یک با شان پره زنی بود پس
 گفت ای دختر اگر میدانم که این صفت در بهشت بهم میرسد
 هر آنکه یک طره زمین خدار بهصیت میگردم و در کتاب است
 که نوعی از جماع را خاتم حاجا گویند و غایت آن نیست که در با
 بریزد بر زن بگذارد و مرد بر سینه زن نشیند که پست او
 مقابل روی زن بوده باشد پس زن هر دورا اها م

بای خود را بهر دست گیرد و بقوت تمام طرف بخیزد
تا آنکه پاهای او مرد را فریاد و مرد در میان پای او باشد
مرد در حال دخول کبند و در زن در نظر باشد بان بن عمر
مسکویه شخصی در بصره بحال متی قسم خورده بود که با زن خود جماع
در کند چون بهوش آمد از غم پر سید هشیه گفت من هر شب
باین کیفیت جماعت میکنم بر دوزن را بر سر چهار دست و پا
دارد قدری آفتاب و من بر سر ذکر بگذارد بدو داخل کن
پس پروان پا و رد و نوح او فرو برد پروان پا و رد بدو را بکن
و چنین با ارال تو بشود این جماع در است و منزهت افروزی
فارغ نشده بود که لعاب دهن او از شوت جاری شد

طفلی بسیار کرد و میگردید و میزدند مادر باو محسوس بانی میکرد و نما
موشش نمیداد شخصی بسبیل مطایبه گفت ساکت بشو و آلا با مادر
تو غلام کار میکنم ما گفت این طفل بوجه و تهنیت را نمیگویم
تا آنکه چشم خود نه پند پس مرد رنجوست و هر دو پای بجا
زیر آفتاب کرد و طفل چهاره شده بیحال ساکت شد چون
فارغ شد زن ببرد و گفت ترا خدای خیر دهد که مرا از کرب
طفل خلاص کردی صین اتماس را دارم که چون خانه تو نزدیک
است هر وقت که این طفل گریه میکند بانی و او را خواش
کنی پس هر وقت هوای وصال مرد بر سر زن میاید طفل بی
چاره را اذیت میکرد و بگریه میانخت پس مرد او را از او رمی
شد میاید و دستی بدل زن میرساند و طفل را ساکت میکند

مردی زنی رخطبه کرده بود زن باو گفت چند شرط با تو میکنم
هزار هشتی مهر بنحو اتم و هر روز فلان قدر نفقه میجوایسم و فلان
نوع از ثیاب میجوایسم هر کفایت قبول میکنم لیکن مرا عیبیست
که با تو میگویم قوت باه من بسیار و در کثرت مجامعت بی
خستگی ام زن گفت ای کینه اهل محله را حاضر کن که عقد میکنند
بدستی که بنزد عیب را از من نهند و خبر را از هر جدایی سازد یعنی
اینرا عیب می دهند و حال آنکه مطلب اصلی این است مردی
بجای نه زنی داخل شد عجزه باو گفت چه خبر داری مرد
خلفه مرسوم مرا یکسال جماع با پسر زن قرار داده است
عجزه گفت سمعاً و طاعتاً پس دختر عجزه گریه کرد و گفت کنایه
ما نزد خلیفه صیت عجزه را با این فیض مخصوص داشته است

از آن

پسر زن بزیر پای مرد گفت بنحوی خون گریه کن یا اشک
مارا قدرت بخالفت خلیفه نیست مردی گفت زنی
منی یا فتم که طاقت ذکر مرا داشته باشد تا آنکه زنی یا فتم
پس اندک اندک باو فرو میبردم تا تمام فرو کردم پس گفتم که
اژون میدی بیرون باو رم گفت کمی بر دخت خراشته
بود چون خواست پروا کند بدخت گفت خود را بکافه دار
دخت گفت من انشتن تو خبر دار شدم تا پروا تو چه رسد
مردی عاشق زنی شده بود شبی بوجال او رسیده او
عتاب میکرد و چهار اشتیاق نمیداد زن گفت این سخنان را
بگذار که وقت آنها فوت نمیشود و زیر جامه مرا در پهلوی
من بگذار ببری دختر را خواستگاری کرده بود و چون پسر

بهروز از خال دشت همیشه خور استنایش نبود و بزین منت
می نهاد زن گفت اگر در حسن و زبانی حضرت یوسف باشی
و نبوده باشد با تو دگر در از صاحب عروق که داخل شود
بغضب و هرون بیا نیست نیشمارم ترا که شیطانی خیال
نمیکند ترا که میون زنی را عیش کند ام مرد زرد تو بهتر است که کشم
نمیدانم که آنکه میداند که جماعت اول بیست و دوم دوت
و سوم شهابت که سیکه چهار بار یکدیگر پس من بعدای او بنوم
و یک سینه در مقام این کتاب در کرد و چندین کتاب که بود
شخصی سیاح بود طراف و کناف عالم را یکشت و حید و کر
زبان را جمع میکرد و کتابی تألیف نمود و آن را حیل و تفتان نام
نهاد و در بعضی از سفرهای یکی از قبایل سسد و بنجانه میماند

۸۱
زنی صاحب جمال رنجاست که طعامی برای او ترپ و
مرد کتاب خور و پروان آورد و مطالعه آن مشغول شد زن
باو گفت این کتاب چیست مرد گفت حیل های زبان را جمع
کرده ام پس زن ساکت شد و بطبع مشغول گردید بعد از صرف
طعام زن رنج و خست و خرت فاخر پوشید و خود را زینت
بیاورد و بهلوی فرشت و با انواع دلربائی و سخن و دلالت او را
فریفته کرد تا آنکه مرد خویش وصال نمود زن او را و عده پند
اما دفع الوقت میکرد و بچنان شوخی و بوس و بازی مشغول
و شد که ناگاه شوهر زن را باز آمده در آکوید پس زن
با اضطراب تمام خود را از زیر دست مرد پروان آورد و گفت
چونم که شوهر من آمد و بته مار را میکشد اگر فکری داری بگو پس

مرد بزمی و دهنست که چه باید کرد زن او را در میان صندوق
گذاشت و در آنرا فعل کرده و کلید او را بر پشت سر شوهر او را
بیاورد زن او را استقبال نمود بر سر فرشی نشاند و در پهلوی
او نشست و شوخی با او میکرد و با او میگفت مرا حکایتی غریبست
مرا گفت بگو زن گفت امروز مردی سیاح بخانه ما آمده است
و کتابی از حیلهای زنهای جمع نموده با او گفتم که حیل زنهای شما شده
نمی شود و جوخستم که صدق سخن خود را با و ظاهر کنم از در شوخی
دولر باقی با او در آدم پس طلب وصال از من داده و تعلل میکردم
تا آنکه تو آمدی پس او را در صندوق گذاشتم و در آنرا فعل
کرده ام کلید آنجا خربست پس مرد که در میان صندوق بود یک
شد که از ترس برید و شوهر زن در خصب شد شدت تمام

کلید را بدست او داد و در وقت دادن فریاد کرد که مرا بیا بست
ترا فریوش یعنی در عقد خجانی که زن و مرد با هم بسته بودند
زن غالب آمد پس مرد کلید را از دست بخت گرفت و بختی
که مرد بختب پاوری که در خجانی بر من غالب بشوی و من را
از من بگیرد پس از منزل بیرون رفت و زن صندوق را آورد
مرد سواره را بر زن آورد و با او گفت نیدانم این حیل را کتاب
خود نوشته بودی یا نه مرد کتاب را پاره پاره کرده
از شهر بیرون رفت تمام شد این کتاب نفی و تبلیغ
در شانزدوم ماه شعبان معظم هزار و سیصد و میرده
من الهجرة النبوة علیه صلوات الله من ید الاقل اعباده

٧٥

